

MEXICO 70

EFORTUL MAXIMAL
DE CALIFICARE
ÎN SFERTURI
N-A PUTUT FI REALIZAT

Brazilia—România 3-2

CU O EVOLUȚIE PROGRESIVĂ
MANIFESTATĂ DIN PLIN
ÎN ULTIMUL JOC,
PRIMIND APRECIERI
FAVORABILE UNANIME

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

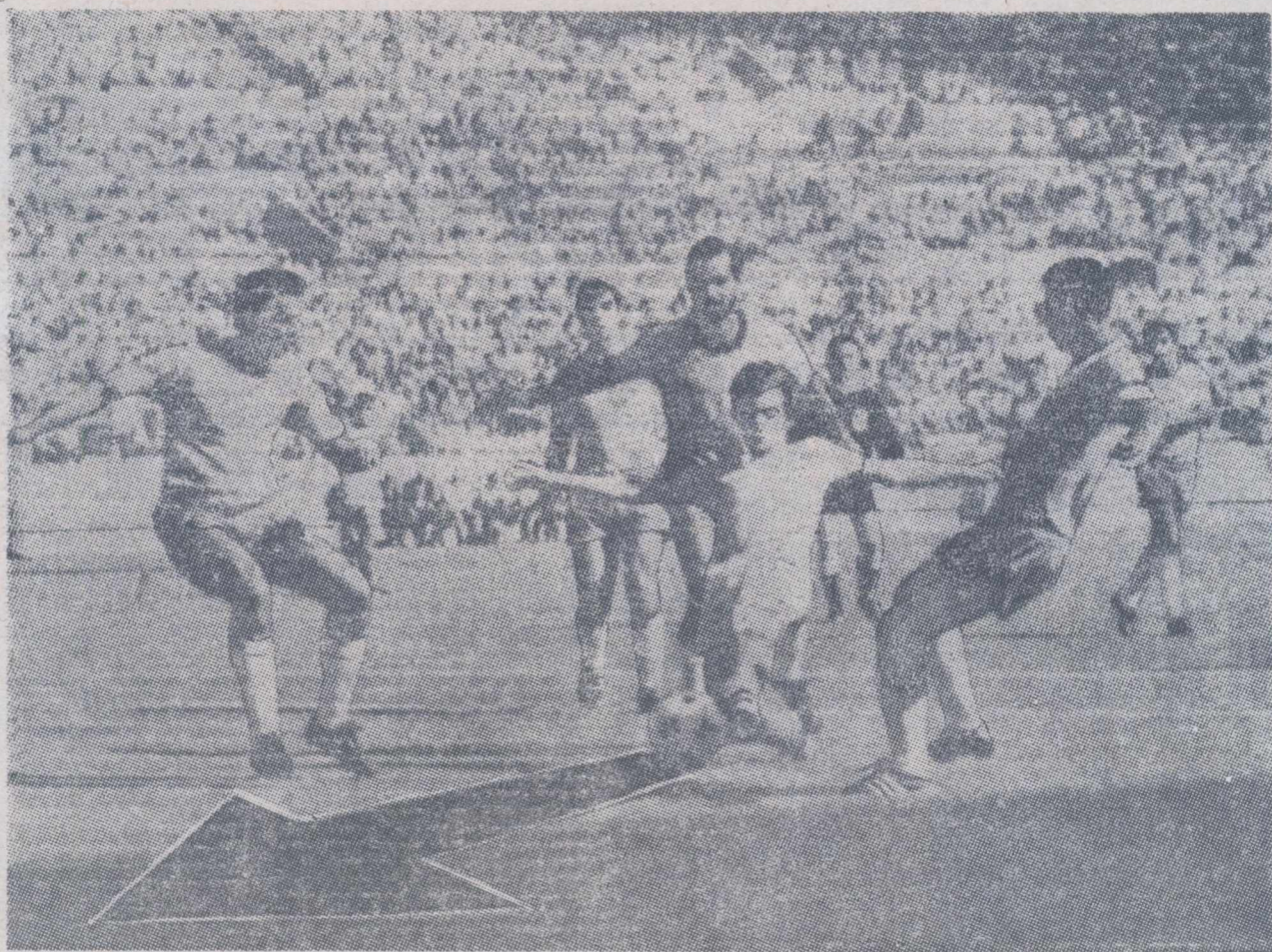
FOTBAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V • MIERCURI 17 Iunie 1970
12 PAGINI • 2 LEI

212

ROMÂNIA A FĂCUT PAȘI IMPORTANȚI ÎN IERARHIA FOTBALULUI MONDIAL

QUE BONITO FU EL GOL DE DUMITRACHE!

CE FRUMOS A FOST GOLUL LUI DUMITRACHE! Așa își intitulează fotografia publicată ziarul „EL NACIONAL” din Guadalajara, după meciul Brazilia—România în care fotbalistii români au întrecut așteptările noastre și ale zecilor de milioane de telespectatori de pe glob. Primul gol românesc în poarta Braziliei, opera lui Dumitrache, a fost într-adevăr frumos! Capriciosul nostru centru înaintas a strecurat mingea în poarta Braziliei (direcția săgeții) păcălind pe Brito, Clodoaldo, Fontana și portarul Felix, așa cum se vede în fotografia de mai sus.

JUCĂTORII NOȘTRI
S-AU ÎNAPOIAT
CU FRUNȚILE SUS!

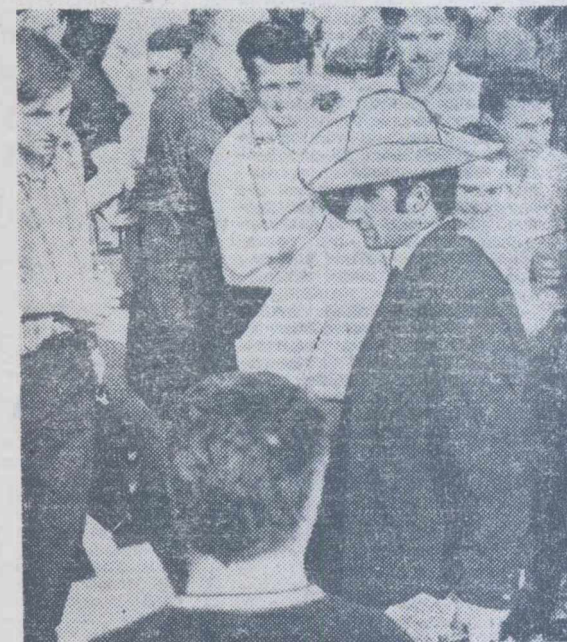
EI S-AU BUCURAT LA SOSIRE
DE O CALDĂ PRIMIRE
LA AEROPORTUL OTOPENI

DEMBROWSCHI

DINU

NEAGU

PREȘEDINTELE F.R. FOTBAL A ACORDAT REVISTEI NOASTRE
UN INTERVIU ÎN EXCLUSIVITATE DESPRE
REALIZĂRILE ECHIEI NAȚIONALE LA CAMPIONATUL MONDIAL

La noapte, semifinalele CUPEI JULES RIMET
BRAZILIA—URUGUAY la Guadalajara
ITALIA—R.F. a GERMANIEI la Ciudad de Mexico

Intre 22 și 29 iunie, la București, cele 16 finaliste își dispută titlul de campioană republicană

CAMPIONATUL REPUBLICAN AL ȘCOLILOR PROFESIONALE

ÎNCĂ CINCI FINALISTE!

Au mai rămas doar cinci zile până la 22 iunie, când la București, pe terenurile complexului sportiv „23 August”, campionatele pe ministere își vor începe disputa pentru cucerirea titlului de campioană a școlilor profesionale.

Cu ceva timp în urmă s-au încheiat finalele școlilor din cinci sectoare: metalurgie, petrol, chimie, industria lemnului și Centrocoop.

Ca în fiecare an elevii școlilor profesionale metalurgice participă la campionatul de fotbal cu echipe bine pregătite. Și în această ediție, la Reșița, s-au prezentat la startul competiției toate școlile din subordinea ministerului. Iată clasamentele: SERIA I: 1. Grupul școlar metalurgic Cimpina Turzii 6 p; 2. Grupul școlar metalurgic Hunedoara 4 p; 3. Școala profesională metalurgică Cămin 3 p; 4. Grupul școlar metalurgic Reșița 0 p; SERIA II-a — 1. Școala profesională metalurgică Aiud 4 p; 2. Grupul școlar metalurgic Galați 2 p; 3. Școala profesională metalurgică Oțelul roșu 0 p. Finala pe ministere a opus

echipele câștigătoare de serii. Scor final 1-0 pentru GRUPUL ȘCOLAR METALURGIC CIMPINA TURZII care va reprezenta Ministerul Industriei Metalurgice în finala pe țară.

La Teleajen s-a disputat campionatul școlilor profesionale subordonate Ministerului Petrolului.

finală s-au calificat șase echipe dar din motive obiective (repercusiunile calamităților) trei școli nu s-au putut prezenta. Iată clasamentul final: 1. Școala profesională Tg. Jiu 4 p; 2. Școala profesională Suceava 2 p; 3. Școala profesională București 0 p.

Bine pregătită de prof. N. Manta și H. Nicolescu, echipa Grupului școlar forestier Tg. Jiu vizează în acest an un loc fruntaș în turneul final de la București

Rezultatele obținute au scos în evidență buna pregătire a echipelor din Ploiești, Moreni, Teleajen și Cimpina. Finala s-a disputat între echipele din Ploiești și Teleajen, câștigătoarele celor două serii, în care au fost împărțite cele opt echipe participante. Meciul s-a terminat nedecis 1-1 (0-0), chiar și după prelungiri. S-au executat, în continuare, 11 lovituri de la 11 m după care scorul a devenit 8-7 în favoarea ȘCOLII PROFESIONALE DIN PLOIEȘTI.

Școlile profesionale din sectorul industriei lemnului și-au desemnat campioana la Tg. Jiu, aceasta fiind echipa ȘCOLII PROFESIONALE PENTRU INDUSTRIA LEMNULUI DIN LOCALITATE. Din cele 20 de școli aparținând Ministerului Industriei Lemnului, 17 au luat parte la întrecerea fotbalistică. Pentru

La Rm. Vilcea școlile profesionale din cadrul Centrocoop-ului au înregistrat următoarea ordine finală: 1. GRUPUL ȘCOLAR DE COOPERATIE RM. VILCEA, 2. Grupul școlar de cooperatie Constanța; 3. Grupul școlar de cooperatie Brăila.

Toate cele 18 școli de chimie ale Ministerului Industriei Chimiei, împărțite inițial în patru serii, au participat la campionatul de fotbal. Gazdă a finalei pe ministere a fost orașul Pitești. A învins ȘCOALA PROFESIONALĂ DE CHIMIE DIN OCNA MUREȘ, superioară tuturor echipelor la capitolele pregătire fizică și tehnico-tactică.

TRAIAN PREDETEANU
Inspector general în Ministerul
Învățământului

Ca și în ediția precedentă, campionatul de fotbal al școlilor profesionale va fi patronat și în acest an de revista „FOTBAL”. La încheierea turneului final, revista noastră va acorda premii echipelor și jucătorilor merituoși.

O COMPETIȚIE DEOSEBIT DE ATRACTIVĂ

MINI-FOTBAL

LA NIVEL SPECTACULAR

Talentatii elevi ai prof. Gh. Mischie au devenit campioni ai județului, câștigând titlul de campioană a școlilor generale

VASILE BACIU, Pitești. Este foarte adevărat, Dobrin a jucat excelent în partida cu Portugalia din preliminariile C.M. Spuneți că singur i-a „bătut” pe lusitani. Exagerați. La Lausanne, Boc a jucat foarte bine. Dar numai el? Răducanu, Dan, Lucescu și ceilalți n-au contribuit cu nimic la victoria echipei noastre? Afirmăți apoi cu toată convingerea că naționala va fi pur și simplu zdrobită la Guadalajara. Iată că n-a fost chiar așa: băieții noștri s-au comportat onorabil, luptând de la egal la egal cu trei titani ai fotbalului mondial. De ce atunci atâtea injurii și afirmații necontrolate, fără un suport rațional?

NICOLAE OLTEANU, Bufta. 1. „U” Craiova a promovat în prima divizie în ediția 1964/1965. 2. Ion Oblemenco s-a născut la 3 mai 1945. Este căsătorit. A mai jucat la Rapid București.

MIRON LUCA, Brașov. Am prezentat, în iarnă, cele 16 finaliste ale campionatului mondial. În numerele de revistă apărute în aceste săptămâni ale turneului final găsiți formațiile care evoluează

sau au evoluat la Ciudad de Mexico, Guadalajara, Leon, Puebla și Toluca, marcatorii golurilor, arbitrii partidelor etc.

CRISTIAN POPESCU (str. Cedrilor nr. 23, București 5) și MIHAI SOLOMON (str. 13 Septembrie nr. 78 A, București 6) POSEDĂ COLECȚII ALE REVISTEI „FOTBAL” PE CARE DORESC SĂ LE PUNA LA DISPOZIȚIA CELOR INTERESAȚI

În cadrul acțiunii „Festivalul sportiv al tinerilor speranțe”, Consiliul județean al pionierilor Mehedinți, în colaborare cu Inspectoratul școlar județean și Consiliul județean pentru educație fizică și sport, a organizat etapa județeană la mini-fotbal. După disputarea etapelor pe comună, centre de comună și școli generale, patru echipe de mini-fotbaliști (Școala generală Pîrjol, Școala generală nr. 8 și nr. 10 Tr. Severin și Școala generală Strehala) s-au întâlnit pentru

a-și disputa finala. În finala competiției s-au întâlnit Școala generală nr. 8 Tr. Severin cu Școala generală Pîrjol. Mai buri în apărare dar și mai eficiente, severinenii au înscris patru goluri, cucerind astfel titlul de campioană județeană.

Iată lotul echipei câștigătoare al cărei antrenor este profesorul de educație fizică și sport, GEORGE MISCHIE: Gh. Stăchă, Cornel Trăistaru, Dumitru Nadu, Romeo Drăguț, Gh. Băltănescu, Viorel Iacob, Ion Cristovici, Petre Doandă, Nicolae Grecu, Dumitru Cujbă, Gabriel Rosenfeld, Gh. Șerbanoiu, Ion Bogdan.

Se cuvine să subliniem buna comportare a echipei din Pîrjol care a fost declarată cea mai tehnică echipă a turneului (antrenor Dan Andăușă). Locul trei a fost ocupat de echipa școlii generale nr. 10 Tr. Severin — antrenor prof. Petre Romanescu.

Ca unul care am arbitrat întâlnirile din cadrul acestor atrăgătoare competiții, adresez felicitări organizatorilor pentru condițiile create desfășurării partidelor precum și echipelor și antrenorilor lor pentru gradul de pregătire, dar mai ales pentru disciplina cu care au abordat competiția.

GH. MANAFU
correspondent

VITRINA CU CĂRȚI

N. ROȘCULEȚ — I. VOICA

LECȚII DE FOTBAL

O nouă lucrare de fotbal a văzut de curând lumina tiparului, în Editura Stadion. De astă dată autori ei, conf. univ. N. Roșculeț și asistent. univ. I. Voica, răspunzând cu promptitudine unor cerințe de imperioasă necesitate pentru asigurarea parametrilor metodici la nivelul de instruire în general neglijate de literatura tehnică fotbalistică de până acum, s-au străduit și au reușit — spre mărirea lor — să realizeze un prețios îndrumar pentru mii de antrenori și instructori care — așa după cum se arată și în prefață — se ocupă deosebit de pregătirea echipelor participante la competiții oficiale județene, școlare, de juniori și chiar sătești.

Lucrarea cuprinde trei părți principale și este împărțită pe capitole care tratează cu multă competență, sistematic și într-o formă de prezentare larg accesibilă, principalele probleme ale teoriei și practicii jocului de fotbal, în scopul asigurării unui minim de cunoștințe de specialitate necesare organizării procesului de instruire. În prima parte — destinată să ajute pe instructori și antrenori la înțelegerea conținutului lecțiilor practice, autorii tratează, teoretic, noțiuni cu privire la descrierea jocului competițional, la metoda învățării fotbalului, însușirea regulamentului, organizarea și conducerea antrenamentului, pregătirea și analiza unui meci etc. În partea a doua, sunt prezentate un număr de 54 conținuturi de lecție (14 pentru începători, 14 pentru jucătorii inițiați și 26 pentru echipele de nivel mediu, participante în competiții oficiale). Redate într-o anumită succesiune în cadrul căreia s-au respectat principiile învățării și ale antrenamentului, lecțiile sunt destinate să ușureze, în primul rând, munca celor care — îndeplinind pe lângă pregătirea echipelor și alte activități sportive și profesionale — nu au timpul necesar studiilor tuturor materialelor de specialitate. În sfârșit, partea a treia cuprinde un număr de 14 de exerciții diferite, simple și complexe, pentru învățarea și perfecționarea elementelor tehnico-tactice (simțul mingii, echilibrul, contracatarea, jocul în apărare etc.).

În ansamblu, „LECȚII DE FOTBAL” reprezintă o reușită încercare de realizare a unui material didactic al cărui aplicabilitate practică îi recomandăm ca pe o lucrare valoroasă, care nu trebuie să lipsească din biblioteca personală a celor ce activează nemijlocit în sfera fotbalului organizat.

Mihai IONESCU

DEȘI NU A REUȘIT CALIFICAREA ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE C.M.

FOTBALUL ROMÂNESC A OBTINUT LA GUADALAJARA O CARTE DE VIZITĂ NECESARĂ, PRESTIGIOASĂ!

La încheierea jocurilor celei de-a treia grupe a optimilor de finală ale Campionatului Mondial, trimisul nostru special în Mexic, Radu Urziceanu, a avut o convorbire cu **tov. MIRCEA ANGELESCU**, președintele Federației române de fotbal, pe tema participării României la „Mundial '70”.

Fără a avea pretenția unei tratări exhaustive a multiplelor aspecte ale acestei participări, interviul nostru își propune să prezinte cititorilor revistei „FOTBAL” câteva prime aspecte cu caracter concludiv:

— Sinteți satisfăcut de ceea ce a realizat echipa noastră în această întrecere, în special în raport cu dificultatea grupei în care am fost trimiși de sorți?

— Dacă lăsăm de-o parte speranțele și ambițiile, de altfel firești, de a fi mers mai departe, în următoarele faze ale competiției, lucru pe care

Interviu cu președintele F.R. Fotbal, **tov. MIRCEA ANGELESCU**, transmis de la Ciudad de Mexico

I-am dorit cu toții, aș putea aprecia comportarea și rezultatele echipei ca bune. Aspectele pozitive ale primei noastre participări la turneul final al C.M. după atita vreme pot fi situate în mai multe planuri.

În primul rând, ne-am clădit aici după câștigurile mondiale ale ultimelor trei ediții și am reușit să depășim redutabila echipă a Cehoslovaciei, care — în ciuda unor slăbiciuni manifestate în primele sale meciuri la Guadalajara — rămâne una din cele mai bune formații din Europa.

În al doilea rând, subliniez

că noi, prin acest campionat mondial, am urcat încă o treaptă în ierarhia mondială. Calificarea noastră a însemnat un pas înainte, rezultatele de aici ne-au adus un loc ierarhic și mai bun decât cel pe care-l ocupam oind am venit în Mexic. Și cind spun acest lucru, nu mă gândesc la o clasificare arbitrară, care să ne evidențieze nu știu ce merite, ci de o chestiune care, după cum s-a dovedit, are în fotbalul internațional o importanță majoră: conturarea „destinului” unei echipe pe o bună perioadă de timp. Evident, mă refer la faptul că în marile

competiții ale lumii este nevoie ca în afară de valoarea generală a echipei pe care o prezintă, să fie și posesorul unui palmares, al unui astfel de loc în ierarhia mondială care să te pună în situație favorizantă în alcătuirea grupelor, a seriilor. Nu mai e un secret pentru nimeni că în aprecierea forurilor internaționale, nu numai jocul unei echipe contează ci și „cartea de vizită” a sa, evoluțiile anterioare, prestigiul și aprecierile pe care și le-a câștigat. Or, după cum prea bine se știe, tocmai lipsa unor asemenea „atu-uri” ne-a făcut — printre altele — să cădem la sorți în această grupă pe care specialiștii au considerat-o (și, s-a văzut, pe bună dreptate) drept cea mai tare a acestui C.M. Acesta este câștigul cel mai mare, dacă privim lucrurile în perspectiva fotbalului nostru.

În al treilea rând, printre câștigurile noastre țin să notez marea simpatie a publicului mexican. Prin prezența și evoluția echipei naționale de fotbal, s-a făcut aici o bună propagandă sportului românesc și în general țării noastre.

În fine, ar trebui să menționăm și aspectul, îndeobște recunoscut, al câștigului de experiență, al eliberării jucătorilor noștri de un complex care de multe ori, în trecut, ne împiedica să obținem niște roade la care poate eram îndreptățiți să aspirăm.

— Sosind la Guadalajara cu o bună perioadă de timp înaintea începerii competiției și urmărind, astfel, procesul de pregătire desfășurat aici, cum apreciați munca dusă în această privință, ca și faza de finalizare a procesului, mai larg, de definitivare a echipei?

— Dacă echipa României a făcut aici ceea ce a făcut, este desigur și datorită faptului că antrenorii n-au pornit de la nimeni, de la scheme prestabilite, ci de la condițiile reale în care s-au comportat aici cei 22 de jucători cu care s-a făcut deplasarea, de la felul cum s-au comportat în pregătirea de zi cu zi, de la meciurile de verificare, ale căror date au știut să le interpreteze. De altfel, s-a văzut aici, în Mexic, că nu poți juca numai cu nume. Cazul Kvasnjak mi se pare concludent. Acest jucător, socotit „creierul” echipei cehoslovace, a fost, aici, o decepție, nemăsurând același Kvasnjak din meciul Cehoslovacia — Ungaria de la Marsilia. În alcătuirea unei echipe, pentru o competiție oarecare, disputată în condiții speciale, nu poți să nu ții seama de distanțele în timp și de diferențele de condiții concrete de joc, atunci cind cîntărești randamentul pe care l-ar putea da un jucător sau altul. Această optică asupra definitivării formației noastre a făcut ca unii jucători ca, de exemplu, Răducanu, Dobrin, Dan Coe să nu poată fi introduși în echipa înaintea altora. Aceștia, ca și alții, rămân jucători pe care-i cunoaștem, se bucură de aprecierile care li se cuvin, dar adevărul este că aici, la Guadalajara, ei n-au corespuns în perioada de pregătire de circa 3 săptămîni și, deci, ar fi fost ilogie ca ei să fie preferați pentru „unsprezece”-le de bază, pe baza numelor sau a unor evoluții anterioare, în dauna forme sportive efective.

Aș vrea să fac și o observație personală: pe baza celor văzute de mine la antrenamentele zilnice urmărite și în jocurile de verificare cu Atlas, cu Oro și cu echipa de tineret a clubului Guadalajara, deci în suficiente prilejuri, cred că antrenorii au procedat foarte bine necedînd unor considerente sentimentale, afective și nelăsîndu-se influențați de nume. Nu vreau să intru în detalii, să discut fiecare post în parte, dar nu pot să nu subliniez faptul că jucătorul Dembrovski, de exemplu, care a ocupat postul pe care juca, de obicei, Dobrin, a confirmat deplin justetea alegerii sale. Fînd unul din cei mai buni oameni ai echipei.

Carriet SENTIMENTE NOI...!

de **DAN OLTEANU**

Am știut, după victoria împotriva echipei Cehoslovaciei, că fotbalistii noștri au cucerit multe inimi noi pentru că jocul lor frumos și eficient, în ton cu nivelul fotbalului mondial cunoscut de la aceleași cutiute ferme-cate care sînt televizorele, a plăcut. A plăcut nu numai acelor care știu fotbal, ci la toată lumea. La cîteva milioane de telespectatori români care, de dragul Mondialului și flăcăilor noștri aflați acolo, au repetat de cîteva ori în această lună, noaptea lungă de Revelion.

Și am așteptat cu toții, nerăbdători marelui meci cu Brazilia. Cine n-a tremurat? Măcar un pic. De teama lui Pele, Jairzinho și Tostao. Cine nu s-a îndoit de ai noștri după primele două goluri brazilieni? Și cine n-a fost mîndru după ce fotbalistii români și-au revenit și au pus la grea încercare pe pretendenții la titlul mondial? Cine nu și-a frecat mîinile de bucurie cînd Dumitrache și Dembrovski au înscris cele două goluri atât de frumoase în poarta Braziliei? Cine nu s-a îmbrățișat și n-a fost fericit pentru cîteva clipe sau mai mult chiar?

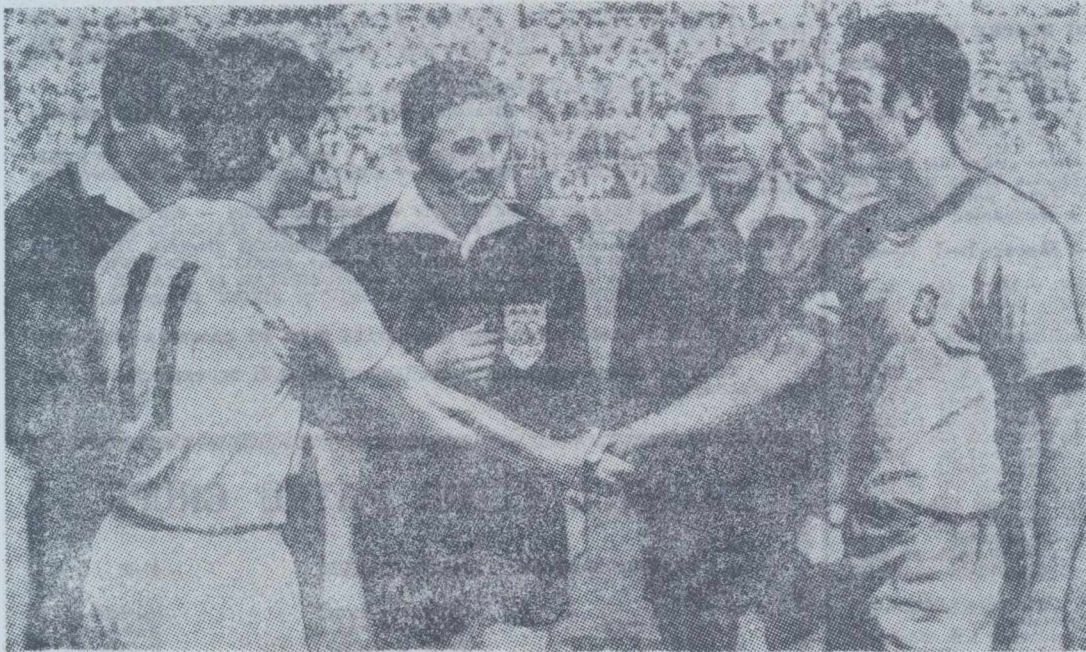
Trăim cu toții sentimente noi în fotbal. Iată, echipa națională nu s-a calificat în sferturile de finală ale Cupei „Jules Rimet”. A fost eliminată. Acesta este cuvîntul. Și totuși, în unanimitate considerăm că jucătorii noștri și-au făcut datoria în copleșitoarea grupă de la Guadalajara. În orice caz ei sînt învinși glorioși pentru că N-AU VRUT SĂ ACCEPTE CI AU LUPTAT SĂ DEZMINTĂ ȘI AU REUȘIT S-O FACĂ, pe toți aceia, specialiști mari și mici care le-a hărăzit încă de la tragerea la sorți, ultimul loc în grupa a treia a campionatului mondial, grupa morții cum i s-a mai spus. Maniera spectaculoasă în care ei au refuzat să se dea bătăuși dinainte și au practicat un joc de fotbal variat în funcție de diferite situații în teren a stîrnit admirația unanimă la Guadalajara, echipa României devenind surpriza ediției a IX-a a campionatului mondial de fotbal. De la meci la meci echipa națională a jucat mai bine și a fost la un pas de a produce o surpriză de mari proporții.

Apreciam cu toții echipa națională pentru că știm că la prima confruntare mondială de acest nivel, cu partenerii pe care i-am avut în serie, nu puteam avea de la început pretenția calificării. În schimb, băieții noștri ne-au satisfăcut prin comportarea lor. S-au străduit și au reușit să ne depășească mult așteptările. În acest fel ne-au dat o poliță în alb pentru viitor. De aici înainte știm că sînt capabili să joace și să reprezinte fotbalul nostru la nivelul cel mai înalt posibil, fiindcă la Guadalajara ei au scris cele mai frumoase pagini din istoria fotbalului românesc.

Toți cei ce iubesc fotbalul, de ieri sau de azi, și-au dat seama de acest adevăr, chiar în condițiile nereușitei calificării. Pentru acest motiv, acasă sau la locul de muncă s-a vorbit cu drag de fotbalistii noștri. Așa s-a făcut că și la sosirea acasă a jucătorilor români, deși aeroportul Otopeni este la 16 km de București, cîteva mii de oameni au venit să le spună bun venit, să le arate că nu sînt supărați ci, dimpotrivă, că sînt bucușori de prestigiul fotbalului românesc realizat peste țări și mări, în vijelia campionatului mondial.

În fapt, acești oameni entuziaști, mulți tineri, alții vîrstnici, al cărora număr ar fi fost cel puțin dublu dacă aterizarea avionului ar fi fost pe vechiul aeroport internațional Băneasa, mai aproape de centrul Bucureștiului, și-au exprimat mulțumirea că fotbalul românesc a fost, în firșit, prezent la un turneu final de campionat mondial și că n-a fost făcut de ris. Dimpotrivă, acest sondaj în fața întregii lumi a arătat mari resurse ale fotbalului nostru.

Parafrazîndu-i lui Armstrong primele cuvinte rostite pe lună, am putea spune că acest campionat mondial a fost un pas mic pentru Dinu, Dumitru, Sătmăreanu, Dumitrache sau Tătaru, dar un salt uriaș pentru fotbalul românesc care, de aici înainte, trebuie să fie și mai bine cultivat fiindcă a dovedit că este într-adevăr roditor...

GUADALAJARA — Moment solemn. Câpi tanii echipelor Braziliei (Carlos Alberto) și României (Lucescu, stînga) își string mîinile, sub privirile arbitrilor care au condus partida.

ECHIPA ROMÂNIEI S-A ÎNPOIAT ACASĂ

Înaintea plecării din Ciudad de Mexico, delegația noastră a fost primită de **Sir STANLEY ROUS** și **GUILLERMO CANEDO**

Echipa României a părăsit Guadalajara vineri după amiază.

Înaintea plecării de la „Gran Hotel”, delegația noastră a fost salutăată de dl. FRANCISCO MEDINA ASCENSIO, guvernatorul statului Jalisco, care a mulțumit jucătorilor noștri pentru frumoasa lor evoluție sportivă și excelenta comportare, care le-a atras numeroase simpatii printre locuitorii orașului.

Simbătă după amiază, în marele salon al Hotelului „Continental Hilton” din Ciudad de Mexico, echipa României a fost primită de **Sir STANLEY ROUS**, președintele F.I.F.A. și de **GUILLERMO CANEDO**, președintele Comisiei de organizare. Cu acest prilej, **Sir Stanley Rous** a felicitat conducerea delegației române pentru comportarea echipei.

În cuvîntul său, **Guillermo Canedo** a subliniat excelenta impresie pe care a lăsat-o echipa României la Guadalajara, contribuția sa la succesul spectacular al competiției. „Jocul demonstrat de dv.”, a spus dl. Canedo adresîndu-se jucătorilor noștri, a dovedit valoarea reală a fotbalului românesc, a confirmat justetea calificării României pentru acest turneu final.

Sir Stanley Rous a declarat că va fi bucuros să salute echipa României și la turneul final al următoarei ediții a C.M.

La sfîrșitul recepției, Comisia de organizare a înmînat delegației noastre un balon de fotbal din argint, în mărime naturală, fixat pe un secul avînd încrustate

insignele celor 16 federații participante la turneul final al C.M.

Fiecărui jucător român i s-a înmînat o medalie comemorativă de participare la turneul final al Campionatului mondial — MEXICO '70 cu numele gravat pe medalii.

După 28 ore de la plecarea din Ciudad de Mexico (duminică la amiază), echipa României a sosit pe calea aerului luni la ora 16,30 la aeroportul internațional București-Otopeni.

Jucătorii noștri au fost întâmpinați de președintele Consiliului național de educație fizică și sport, **tov. ANGHEL ALEXE**, membri ai biroului C.N.E.F.S. și ai F.R. Fotbal, antrenori și ziaristi. Un mare grup de iubitori ai fotbalului a finit să asiste la înapoierea fotbalistilor români din Mexic cărora le-a făcut o caldă manifestare de simpatie și apreciere pentru comportarea meritorie în cea mai puternică grupă a turneului final al campionatului mondial de fotbal.

Președintele F.R. Fotbal, **tov. Mircea Angelescu** și vicepreședintele forului nostru de specialitate, **tov. Ion Balas** au rămas la Ciudad de Mexico pentru a participa la Congresul Federației Internaționale de Fotbal Asociație — F.I.F.A. care va avea loc în capitala Mexicului după finala actualii ediții a Cupei „Jules Rimet”. De asemenea, antrenorul emerit **Angelo Niculescu**, se află în continuare în Mexic unde va urmări etapa finală a celei de a IX-a ediții a campionatului mondial.

GRUPA I

U.R.S.S. — El Salvador 2-0 (0-0)

Ciudad de Mexico, 10 iunie. — Practic calificată pentru „sferturi”, reprezentativa sovietică — folosind câteva rezerve — n-a forțat jocul, păstrînd un ritm convenabil și mulțumindu-se cu o diferență mai mică de scor. Poate de aceea acțiunile nu au fost bine coordonate, iar jocul la mijlocul terenului a fost neinspirat și ineficace. Latino-americii au rezistat foarte bine în prima repriză și au răspuns cu contraatacuri periculoase. Mecii s-a disputat pe timp noros în prima repriză, iar în a doua pe ploaie și la lumina reflectoarelor.

A MARCAT: Bișevet (min. 51 și 74).

STADIONUL „Azteca”, 60 000 spectatori.

U.R.S.S. (antrenor: G. Kacalin): Kavazasvili — Djodjagvili, durtisi-Java, Șesternev, Afonin, Kiselev, Muntean, Serebriankov, Puzac (E-vrijihin), Bișevet, Hmelnișki.

EL SALVADOR (antrenor: H. Carrasco): Magana — Rivas, Mariano, Vazquez, Castro, Osorio, Flamen-co, Monge, Rodrigo, Portillo, Mendez.

ARBITRU: D. E. Hormazabal (Chile).

PĂRERI DESPRE MECI

Gavril Kacalin, antrenorul echipei sovietice a spus, după meci, printre altele: „Salvador a opus o echipă plină de vitalitate. Mi-au plăcut cel mai mult Rodriguez și Flamenco. Echipa noastră a fost neinspirată la mijlocul terenului. Prefer să jucăm „sfertul de finală” la Ciudad de Mexico pentru că jucătorii sînt acomodați cu altitudinea Capitalei”.

Mexic — Belgia 1-0 (1-0)

Ciudad de Mexico, 11 iunie. — Crispate de importanța jocului, cele două echipe au un start presărat cu execuții tehnice greșite și perioade lungi de studiu. Atmosfera incinsă din tribune nu este de loc propice unui joc de fotbal învingătoare, echipa Mexicului se califică pentru prima dată în istoria fotbalului său în sferturile de finală ale campionatului mondial. Dar, dacă o sută de mii de oameni au putut, într-un entuziasm de nedescris, să sărbătorească această victorie, aprinzînd torie, cîntînd imnuri și agîtînd mii de sombrero-uri, ei datorază acest lucru arbitrilor argentiniani Coerezza care a acordat un penal discutabil.

A MARCAT: Pena (min. 16) — din 11 m.

STADIONUL „Azteca”, 100 000 de spectatori.

MEXIC (antrenor: R. Cardenas): Calderon — Vantoria, Pena, Guzman, Perez, Munguia, Gonzales, Pulido, Valdivia, Fragos, Padilla.

BELGIA (antrenor: R. Goethals): Piot — Heylens, Thissen, Dewaque, Jeck, Dockx, Van Moer, Polleunis, Semmeling, Van Himst, Puls.

ARBITRU: A. N. Coerezza (Argentina).

PĂRERI DESPRE MECI

Agencia „Reuter” comentează: „Dacă penalul va da loc la multe comentarii, trebuie să recunoaștem că mexicanii au dominat net în prima jumătate de oră și acest gol reflectă în ultimă instanță superioritatea lor. Echipa belgiană a fost prea timidă în acest debut frumos, iar revenirea ei din repriza secundă — tardivă și chiar eventuala egalare — simbolică”.

CLASAMENTUL

1. U.R.S.S.	3 2 1 0 6 — 1 5
2. Mexic	3 2 1 0 5 — 0 5
3. Belgia	3 1 0 2 4 — 5 2
4. El Salvador	3 0 0 3 0 — 9 0

GRUPA A II-a

Suedia—Uruguay 1-0 (0-0)

Puebla, 10 iunie. — Înaintea meciului, uruguayenii, aflînd că s-a hotărît schimbarea arbitrilor brazilian A. V. Moraes cu nord americanul H. Landauer, au depus un protest oficial, dar comisia de organizare i-a respins ca neîntemeiat. Jocul a debutat cu atacuri ale scandinavilor care, în min. 2, sînt pe punctul de a deschide scorul, dar mingea reluată din volă de Eriksson lovește bara. Începînd din min. 8 sud-americii se degajează din presiune, își încearcă șansa, dar suedezii reocupă mijlocul terenului și lansează noi atacuri. În min. 14 Kindvall ratează, fiind imitat după câteva minute de Svensson. O scurtă revenire a uruguayenilor se termină cu un șut al lui Cortes, portarul suedez pare învins, dar mingea prinde o traiectorie curioasă și, lovindu-se de bară, iese în afara terenului. După pauză, suedezii sînt mai înistenți în atac, foștii campioni mondiali temporizează, demascîndu-și intenția de a obține un meci egal, publicul este nemulțumit și-i încurajează pe suedezi, dar forța atacului acestora este diminuată de accidentarea lui Kindvall. În ultimul minut de joc, însă, la o centrare a lui Turesson, Grahn marchează cu capul.

A MARCAT: Grahn (min. 90).

STADIONUL „Cuauhtemoc”, 15 000 de spectatori.

SUEDIA (antrenor: O. Bergmark): G. Larsson — Selander, Axelsson, Nordquist, Grib, Svensson, Bo Larsson, Niklasson, Eriksson, Kindvall (Turesson), Persson.

URUGUAY (antrenor: A. Hohberg): Mazurkiewicz — Ubina, Ancheta, Matosas, Mujica, Montero, Cortes, Manero, Esparrago, Losada, Zubia.

ARBITRU: H. Landauer (S.U.A.) asistat la tușă de A. Rădulescu (România) și Dunstan Keith (Bernuade).

PĂRERI DESPRE MECI

Antrenorul uruguayan A. Hohberg era surzător: „În fond acesta era obiectivul nostru, să ne calificăm. Jucătorii mei au respectat sarcinile stabilite. Rezultatul trebuie să mulțumească pe toată lumea: pe noi că ne-am calificat, iar pe suedezi că au câștigat”.

Italia — Israel 0-0

Toluca, 11 iunie. — Italia, cu jucătorii cel mai lăudați — după cum subliniază agențiile de presă — n-au reușit să înscrie măcar un gol modest, dar bătăloasei echipe a Israelului. Jocul, desigur pe un teren alunecos din cauza ploii căzute înainte de începere, a avut două perioade oarecum distincte. În prima repriză a atacat mai mult Italia, dominînd prima parte, dar De Sisti a tras în bară (min. 14), iar Riva a ratat mai tîrziu două ocazii bune. Israelienii își revin și la rîndul lor pierd prin Spiegel o situație foarte bună în min. 36. La reluare, echipa lui Schaeffer surprinde prin forța sa de joc și asaltă poarta lui Albertosi, dar scorul rămîne alb, ca și finalul reprizei, cînd italienii revin puternic în atac și forțază zadarnic rezultatul. Ei au înscris totuși două goluri, prin Domenighini și Riva, dar arbitrul le-a anulat pe motiv de ofsaid, stîrnind protestele jucătorilor „azzurri”.

STADIONUL „Bombonera”, 5 000 spectatori.

ITALIA (antrenor: A. Valcareggi): Albertosi — Burghini, Cera, Rosato, Facchetti, Bertini, De Sisti, Domenighini (Riviera), Boninsegni, Riva, Mazzola.

ISRAEL (antrenor: Em. Schaeffer): Vissoker — Schwager, Rosen, Rozenzthal, Bello, Shum, Spiegel, Spiegel, Bar, Faigenbaum (Rom), Primo.

ARBITRU: A. V. de Moraes (Brazilia).

PĂRERI DESPRE MECI

Ferucio VALCAREGGI, antrenorul italianilor: „Inexplicabil! Niciodată Riva n-a fost în condiție fizică atât de bună și totuși n-a putut marca nici un gol. Jucătorii sînt prea nervoși. Sper să se calmeze cel puțin în sferturile de finală, unde, oricum, ne așteaptă partide mai grele”.

John FARROW, corespondentul agenției „Reuter”: „Italienii nu și-au găsit o cadență normală, au ratat uneori lamentabil ocazii excelente de gol. Din cele 31 de șuturi, mai mult de jumătate au trecut pe lângă bară. Italia se califică fără glorie”.

CLASAMENTUL

1. ITALIA	3 1 2 0 1 — 0 4
2. Uruguay	3 1 1 1 2 — 1 3
3. Suedia	3 1 1 1 2 — 2 3
4. Israel	3 0 2 1 1 — 3 2

GRUPA A III-a

Anglia — Cehoslovacia 1-0 (0-0)

Guadalajara, 11 iunie. — Publicul pare că s-a interesat mai puțin de acest ultim meci și în tribune sînt prezenți, în special, suporterii echipei engleze. Jocul a fost, în totalitatea lui, anost, fără sare și piper. Unicul gol a fost marcat în min. 48 din penaltii. La o „urcare” în atac a lui Newton, Bell preia balonul, pătrunde în careul de pedepșă, este atacat de Kuna dar, după cum apreciază și corespondentul agenției „France Presse”, intervenția apărătorului cehoslovac nu pare a fi ne-regulamentară. Arbitrul francez Machin însă, a fost de altă părere și acordă o lovitură de la 11 m, transformată de Clarke. Jocul se înăsprește, devine mai dur, dar apărarea engleză este ca întotdeauna la post, respingînd cu mult calm acțiunile ofensive ale formației antrenată de Marko. De remarcat că spre sfîrșitul jocului fiecare echipă a avut câte o bară (autori: Ball și Kuna).

A MARCAT: Clarke (min. 48, din 11 m).

STADIONUL „Jalisco”, timp frumos, aproximativ 5 000 spectatori.

ANGLIA (antrenor: Alf Ramsey): Banks — Newton, Jacky Charlton, Moore, Cooper, Mullery, Bobby Charlton, Peters, Bell, Astle (Osgood), Clarke.

CEHOSLOVACIA (antrenor: J. Marko): Viktor — Dobias, Migas, Hrivniak, Hagara, Kuna, Pollak, Frantisek Vesely, Petras, Adamec (Jokl), Capkovic.

ARBITRU: R. Machin (Franța).

PĂRERI DESPRE MECI

Antrenorul Ramsey a fost laconic: „Un meci slab, dar un rezultat bun”.

Antrenorul Marko: „Am asistat la peste o sută de meciuri internaționale, dar niciodată nu am văzut acordîndu-se penaltii în asemenea situație”.

Arbitrul Machin: „L-am văzut pe jucătorul cehoslovac avînd intenția clară de a-l împiedica pe englez să joace balonul. L-a agățat piciorul și l-a dezechilibrat. Nu a fost vorba de un henț. Eram bine plasat și nu am ezitat nici o secundă să acord penaltii”.

Comentatorii remarcă persistența ineficienței liniei de stăc engleze. Introducerea în echipă a trei atacanți tineri, Astle, Clarke și Bell, nu a fost convingătoare.

CLASAMENTUL

1. BRAZILIA	3 3 0 0 8 — 3 6
2. Anglia	3 2 0 1 2 — 1 4
3. România	3 1 0 2 4 — 5 2
4. Cehoslovacia	3 0 0 3 2 — 7 0

GRUPA A IV-a

R.F.G. — Peru 3-1 (3-1)

Leon, 10 iunie. — 32 de grade a rătat termometrul la umbră, cînd echipele au apărut pe teren. În ciuda interdicției F.I.F.A., echipa peruviană s-a prezentat pe teren cu o mascotă: un băiețas îmbrăcat în fotbalist, care a rămas alături de jucători în timpul executării imnurilor. Dar, „port-bonheur-ul” nu avea să le aducă noroc jucătorilor lui Didi. Aceștia, care produsese o mare surpriză învingînd formația bulgare, după ce fuseseră conduși cu 2-0, nu au putut să reziste puternicele selecționate vest-germane, în care atacantul central Gerd Müller a realizat un hat-trick. Fundașii laterali sud-americieni au fost într-o zi slabă. În zona lor, extremele formației vest-germane s-au plimbat cum au vrut. Nici apărătorii centrali, Chumpitaz și De La Torre nu s-au dovedit în formă.

A MARCAT: Müller (min. 18, 25 și 38) pentru R.F.G., respectiv Cubillas (min. 43).

STADIONUL „Municipal”, timp însoțit, aproximativ 15 000 spectatori.

R.F.G. (antrenor: H. Schön): Maier — Vogts, Fichtel, Schnellinger, Hoettges, Beckenbauer, Libuda, Overath, Seeler, Müller, Locher.

PERU (antrenor: W. Didi): Rubinos — P. Gonzales, De La Torre, Chumpitaz, Fuentes, Challe, Miffin, Cubillas, Solis, Leon, Gallardo.

ARBITRU: Ordiz De Mendibila (Spania).

PĂRERI DESPRE MECI

Antrenorul Schön s-a arătat mulțumit de jocul echipei sale, remarcînd în special forța de percucie a atacului care are în Gerd Müller un excepțional realizator.

Corespondentul agenției France Press a transmis: „Peru nu este o echipă primejdioasă și de aceea nu putem evalua exact potențialul echipei R. F. a Germaniei”.

Bulgaria — Maroc 1-1 (1-0)

Leon, 11 iunie. — Meci fără miză, în care fotbalistii bulgari au luptat pentru o victorie, pentru a spăla onoarea de participanți la turneul final al C.M. Ei nu au reușit însă decît un joc egal și, se poate spune, au trecut chiar prin frigurile înfrîngerii: în a doua parte a jocului, și mai ales spre final, fotbalistii marocani au combinat foarte bine, au șutat de multe ori la poartă (mai ales prin Ghazouani) și au păstrat inițiativa pînă în ultimele minute de joc. Ambele formații au părăsit terenul epuizate de efort, dar mulțumite de rezultat.

AU MARCAT: Jecev (min. 40) pentru Bulgaria și Ghazouani (min. 60) pentru Maroc.

STADIONUL „Municipal”, soare nemilos, 1 500 spectatori.

BULGARIA (antrenor: S. Boșkov): Iordanov — Salamanov, Nikodimov, Jecev, Gaidarski, Penev (Dimitrov), Kolev, Jakimov, Popov, Asparuhov, Mitkov.

MAROC (antrenor: B. Vidinici): Hazzaz — Boujemaa, Idriss, Slimani, Fadli, Maaroufi, Bamous, (Petchou), Said, Ghazouani, Ataul, Filali.

ARBITRU: Antonio Saldanha (Portugalia).

PĂRERI DESPRE MECI

Comentatorul francez Henri Kohler, notează: „Rezultatul este echitabil, deși marocanii au avut mai multe ocazii și chiar mai multă dorință de a câștiga. Cel puțin așa s-a văzut din desfășurarea jocului în repriza a doua. În ceea ce-l privește pe bulgar, aceștia au părut lipsiți de resurse fizice și încă neacclimatizați”.

CLASAMENTUL

1. R.F.G.	3 3 0 0 10 — 4 6
2. Peru	3 2 0 1 7 — 5 4
3 — 4. Bulgaria	3 0 1 2 5 — 9 1
3 — 4. Maroc	3 0 1 2 2 — 6 1

RECORDURILE GRUPELOR

- CALIFICAREA CU UN SINGUR GOL ÎN TREI MECIURI I
- NICI UN AVERTISMENT ÎN GRUPA DE LA LEON
- MAI MULTE GOLURI DECît ÎN ANGLIA
- TREI MECIURI NULE LA PUEBLA-TOLUCA

Se poate aprecia că jocurile din faza optimilor de finală (a grupelor) s-au încheiat cu rezultate în general scontate în ceea ce privește echipele calificate. Poate că se așteptau replici mai puternice din partea unor reprezentative ca acelea ale Bulgariei, Belgiei sau Suediei. Dar, formațiile calificate pentru sferturile de finală se numără printre favoritele indicate ca atare înainte de începerea turneului final.

În cele 2160 minute de joc, cu perioade de mare dinamism și chiar dramatism, dar și cu multe căderi pe panta mediocrității și a monotoniilor, au fost marcate 61 de goluri, cu 4 mai mult decît în Anglia, în aceeași fază a turneului final. Înseamnă că s-a realizat o eficiență medie de 2,5 de meci. Cele mai puține goluri au fost marcate în grupa de la Puebla — Toluca, unde jucasu echipe cu velleități în acest campionat, Italia și Uruguay: în șase partide s-au înregistrat... 6 goluri!

Și încă un fapt, rar întîlnit în fotbalul internațional, dar foarte frecvent în „il calcio”: Italia a obținut

calificarea în sferturi cu un SINGUR GOL MARCAT ÎN TREI JOCURI! De altfel, Puebla — Toluca a fost „grupa meciurilor nule” (de două ori 0-0 și o dată 1-1).

În schimb, grupa a IV-a a fost cea mai productivă: 24 de goluri (în medie 4 de meci), aproape 40% din totalul de puncte înscrise în grupe! Ca eficiență, pe primul loc s-au situat echipele R. F. a Germaniei și Braziliei, cu 10 și respectiv 8 goluri, urmate de Peru (7), U.R.S.S. (6).

Și pentru că este vorba de goluri să consemnăm faptul că Dermendjiev (Bulgaria) a înscris (în min. 13 al meciului cu Peru) seria celor 61 de goluri, iar marocanul Ghazouani a închis-o în min. 60 al meciului cu Bulgaria. Adică jucătorii tot din grupa a IV-a. De altfel, aceasta deține încă un record, în afara celui de eficiență: nici un jucător din cele patru echipe n-a primit vreun avertisment, ceea ce contează în clasamentul pentru „Cupa fair-play”, înstituită de F.I.F.A. așa cum a procedat și la turneul olimpic din 1968.

CEI MAI EFICACE JUCĂTORI

Întrecerea golgeterilor continuă după încheierea jocurilor din grupe. De data aceasta însă, numai pentru cei ale căror echipe au obținut mult dorita calificare în sferturi. Lista celor mai eficace jucători în grupe se prezintă astfel:

7 goluri: Gerd MULLER (R.F.G.) — unul din 11 m;
4 goluri: JAIRZINHO (Brazilia), BIȘEVET (U.R.S.S.), CUBILLAS (Peru);
3 goluri: PELE (Brazilia);
2 goluri: Van MOER și LAMBERT — 1 din 11 m — (Belgia), VALDIVIA (Mexic), DUMITRACHE (România) — 1 din 11 m, PETRAS (Cehoslovacia), SEELER (R.F.G.);
1 gol: ASATIANI și HMELNITKI (U.R.S.S.), PENA — din 11 m, FRAGOSO și BASAGUREN (Mexic), DOMENIGHINI (Italia), MANERO și MUJICA (Uruguay), TURESSON și GRAHN (Suedia), SPIEGLER (Israel), RIVELINO (Brazilia), HURST și CLARKE — din 11 m (Anglia), NEAGU și DEMBROVSKI (România), LIBUDA (R.F.G.), GALLARDO, CHUMPITAZ și CHALLE (Peru), DERMEJGIEV, BONEV, KOLEV, NIKODIMOV și JECEV (Bulgaria), HOU-MAN și GHOUZANI (Maroc).

Singura reprezentativă care n-a înscris golul de onoare a fost aceea din El Salvador.
Cinci goluri au fost înscrise din lovituri de la 11 m, exact atîtea cîte au acordat arbitri.

BILANȚUL CELOR PATRU GRUPE

31.V.			
● Ciudad de Mexico:	Mexic—U.R.S.S.	0-0	
2.VI.			
● Puebla	Uruguay—Israel	2-0 (1-0)	
● Guadalajara	Anglia—România	1-0 (0-0)	
● Leon	Peru—Bulgaria	3-2 (0-1)	
3.VI.			
● Ciudad de Mexico:	Belgia—El Salvador	3-0 (1-0)	
● Toluca	Italia—Suedia	1-0 (1-0)	
● Guadalajara	Brazilia—Cehoslovacia	4-1 (1-1)	
● Leon	R.F.G.—Maroc	2-1 (0-1)	
6.VI.			
● Ciudad de Mexico:	U.R.S.S.—Belgia	4-1 (1-0)	
● Puebla	Uruguay—Italia	0-0	
● Guadalajara	România—Cehoslovacia	2-1 (0-1)	
● Leon	Peru—Maroc	3-0 (0-0)	
7.VI.			
● Ciudad de Mexico:	Mexic—El Salvador	4-0 (1-0)	
● Toluca	Suedia—Israel	1-1 (0-0)	
● Guadalajara	Brazilia—Anglia	1-0 (0-0)	
● Leon	R.F.G.—Bulgaria	5-2 (2-1)	
10.VI.			
● Ciudad de Mexico:	U.R.S.S.—El Salvador	2-0 (0-0)	
● Puebla	Suedia—Uruguay	1-0 (0-0)	
● Guadalajara	Brazilia—România	3-2 (2-1)	
● Leon	R.F.G.—Peru	3-1 (3-1)	
11.VI.			
● Ciudad de Mexico:	Mexic—Belgia	1-0 (1-0)	
● Toluca	Italia—Israel	0-0	
● Ciudad de Mexico:	Anglia—Cehoslovacia	1-0 (0-0)	
● Leon	Bulgaria—Maroc	1-1 (1-0)	

Peru — Maroc 3-0. Teofila Cubillas, unul dintre percutanții atacanți peruvieni, înscris în poarta marocanului Allal

O RIPOSTĂ CARE, ÎN CIUDA EȘECULUI,

SA SOLDAT CU APRECIERI ȘI FELICITĂRI

2-3, ÎN PRIMA CONFRUNTARE CU MAESTRII FOTBALULUI BRAZILIAN!

GUADALAJARA — prin telex,
de la RADU URZICEANU

O victorie asupra Braziliei, și chiar un meci egal, ar fi dat echipei noastre șanse importante de calificare. Moralul ei era foarte bun, mai ales după victoria repurtată asupra Cehoslovaciei, așa încît ne așteptam să abordeze jocul cu mai mult avînt ca oricînd. Se pare însă că tocmai această stare de spirit s-a repercutat negativ, pentru că primele 20—25 de minute jucătorii noștri au comis inexactități de apărare, greșeli de tot felul, mai multe decît în alte partide, cînd abordează meciurile cu prudență și chiar cu teamă.

Acesta este marele paradox al meciului cu Brazilia, primul joc dintre reprezentativele celor două țări, un meci care va ocupa un loc important în istoria echipei României, nu numai prin caracterul său de „premieră”, cît și prin faptul că s-a disputat în cadrul unui turneu final de campionat mondial și — mai ales — pentru că s-a încheiat cu un rezultat care ne onorează, după o evoluție de ansamblu pentru care, deși învinși, purtătorii tricoului nostru național au primit unanime aprecieri și felicitări.

HANDICAPUL DE DOUĂ GOLURI DECLANȘEAZĂ OFENSIVA !

Evident, meciul a fost decis în primul său „sfert”, cînd Brazilia a dominat cu autoritate. Pînă la înscrierea primului gol, echipa lui Pele a avut 4 lovituri de colț, a șutat de două ori extrem de periculos (minutele 3 și 10, cînd Adamache a parat inspirat) și a avut și o bară (min. 8), la centrarea-șut a lui Paulo Cesar, de pe aripa stîngă, din unghi dificil. Așa încît, golul care a adus prima modificare pe tabela de marcaj ne-a apărut ca o consecință logică a raportului de forțe din teren, chiar dacă el a fost obținut în condiții care ne lasă regrete. În minutul 18, brazilienii au beneficiat de o lovitură liberă la 17—18 metri de poarta noastră, din poziție centrală. Tostao a executat peste zid și peste bară, dar arbitrul Marschall a dictat repetarea execuției, decizie surprinzătoare pentru că zidul nostru nu se mișcase mai flagrant decît se mișcă, de obicei, toate zidurile la loviturile libere. Cînd apărătorii noștri au efectuat din nou zidul, au lăsat ca între ei să se infiltreze și doi brazilieni. (Greșeală gravă, cu atît mai mult cu cît ei văzuseră că Rivelino marcase la fel în meciul cu Cehoslovacia). Ei bine, lucrurile s-au petrecut la fel (numai că de data aceasta a executat Pele): în momentul cînd a pornit lovitura, brazilienii au „spart” zidul și, prin spațiul creat, mingea, lovită puternic, a trecut ca un bolid, la semînăltime și a intrat în colțul drept al porții lui Adamache, lîngă bară.

După patru minute, Paulo Cesar l-a driblat cu ușurință pe Sătmăreanu, a șutat pe jos spre poartă și, din fața lui Adamache, Jairzinho a împins mingea pe jos, în colțul opus.

Din acest moment, jocul echipei noastre s-a schimbat în bine și avea să se mențină la același diapazon pînă la sfîrșit. Chiar în minutul următor, Dumitrache a săltat balonul peste

Felix, dar și peste bară, iar în minutul 31 Neagu a lufat la 8 metri de gol. Activitatea neobosită la mijlocul terenului a lui Dumitru, Nunweiler și mai ales Dembrovski, ajutați de Dinu, care începe să abandoneze rolul pur defensiv, participînd activ și util la pregătirea atacurilor, face ca jocul nostru să capete valențe ofensive apropiate de cele arătate în meciul cu Cehoslovacia. Balonul are acum o circulație mai bună, orientată spre poartă și apărarea braziliană începe să nu se mai simtă în largul său. În minutul 34, Dumitru iese la atac, centrează de pe dreapta în interiorul careului la Dumitrache și acesta, deși între doi adversari, reușește să rămînă în posesia balonului pe care, în cădere, îl împinge cu stîngul, pe jos, în poartă, pe lîngă Felix: 2—1. Apărătorii noștri sînt acum mai decîși și mai exacți în intervenții, la mijlocul terenului Dumitru și Dembrovski se fac din plin remarcați și replica pe care echipa României o dă prestigiosului său adversar primește aplauze din partea unui public în general foarte generos cu echipa noastră, care i-a cucerit simpatia. Repriza se încheie cu acest scor, deși Lucescu a avut o bună ocazie de egalare, în minutul 38, cînd Brito l-a bîlbat șutul.

CONTINUĂM SĂ JUCĂM CURAJOS

Atacurile noastre continuă și după pauză, în primele minute, cînd o centrare a lui Sătmăreanu este reluată scurt cu capul de Neagu puțin în afara porții. În minutul 66, primim însă cel de-al treilea gol: Carlos Alberto execută un corner scurt, la Jairzinho, acesta centrează în fața porții și Pele, lăsat nemarcat, împinge mingea ușor, cu piciorul stîng, cu destul efort, spre poartă. Răducanu atinge mingea dar n-o poate opri. În introducerea lui Tătaru în atac dă mai multă vioiciune acestui compartiment, pentru că el se deplasează mai mult decît Dumitrache și, în plus, se arată mai avid de gol. De altfel, în min. 75, un șut al său e respins cu dificultate peste bară de Felix. Tot Tătaru șutează un minut mai tîrziu, sus la colț, dar balonul — care se îndreaptă spre plasă — prinde o traiectorie de ultimă instanță și trece pe lîngă poartă. Eforturile echipei noastre, jocul său din ce în ce mai curajos, mai organizat, își găsesc împlinirea cu 7 minute înainte de sfîrșit. La mijlocul terenului, Lucescu schimbă cu Radu Nunweiler, acesta prelungește pe aripa dreaptă unde se lansase Sătmăreanu, urmează o excelentă centrare a acestuia și o promptă intervenție, cu capul a lui Dembrovski, în urma căreia balonul se rostogolește pentru a doua oară în plasa porții braziliene. Pînă la sfîrșit, de notat: un nou șut puternic al lui Tătaru (Felix respinge în corner) și o intervenție salvatoare a lui Răducanu, în picioarele lui Tostao.

BAROMETRUL COMPORTĂRII

În acest fel, cu un scor mai mult decît onorabil (2—3) s-a încheiat pentru noi prima con-

fruntare cu maeștrii fotbalului brazilian. Evident, scorul în sine, care vorbește despre o dispută echilibrată, este onorabil, dar ceea ce reținem în primul rînd este buna evoluție a echipei. În meciul cu Brazilia, Adamache a apărut două mingi extrem de dificile. Poate fi părtaş de culpă cu Sătmăreanu la al doilea gol, dar — după cum ne-a declarat Angelo Niculescu — el a fost înlocuit nu pentru că ar fi fost socotit vinovat de gol, ci pentru că antrenorul nostru i s-a părut utilă schimbarea unui portar cu moralul afectat de primirea a două goluri. Răducanu a apărut bine. Prins pe picior greșit, la șutul de aproape al lui Pele, n-a putut reține balonul care a adus al treilea gol brazilian, dar în min. 89 a apărut un gol la o fază aproape similară. Sătmăreanu a început mai slăbuț dar și-a revenit spre

final. Paradoxal, a făcut lucruri mai bune în atac decît în apărare, e drept, ajutat și de specificul jocului lui Paulo Cesar, mai mult „centrocampist” decît aripă. Lucescu și Dinu au alcătuit din nou un cuplu solid. Meritul lor în acest meci a fost cu atît mai mare cu cît au avut ca adversari direcți jucători de mare tehnicitate, maeștri ai „un-doi”-urilor. Mențiunea în plus făcută pentru Dinu, prin nota acordată, se datorește aportului său ofensiv. Mocanu l-a păzit cu fermitate pe cel mai periculos atacant, Jairzinho, un jucător cu un fuleu extraordinar, subtil, cu forță de șut. Radu Nunweiler a dat un randament ceva mai slab decît anterior și aceasta din cauză că și-a adus un aport redus la defensivă; în schimb partenerul său de linie, Dumitru, a jucat atît în apărare cît și în atac

cu dezinvoltura unui vechi internațional. Neagu a fost mai puțin remarcabil decît în fața cehoslovacilor; Dembrovski a jucat cu un devotament admirabil (a realizat aici, în Mexic, una din cele mai bune partide ale sale); Dumitrache a făcut economie de efort, preferînd doar „zvîcniri” în marginea carului; Tătaru a plăcut prin mobilitate și înclinația către șut, Lucescu ne-a părut sub nivelul său fizic obișnuit.

Arbitrul Ferdinand Marschall a fost sever, dar drept. El i-a dat însă avertisment (nejustificat deplin) lui Dumitru, arătîndu-se mai îngăduitor cu Mocanu. A dictat repetarea loviturii libere (din care am primit golul) fără destule argumente, dar a sancționat prompt faultul (și în același timp — hențul) comis de Pele în repriza a doua, la golul înscris și anulat.

BRAZILIA — ROMANIA. — Fotbaliștii români înscriu cel mai frumos gol al meciului. Sătmăreanu a centrat și Dembrovski (nr. 7) a lovit precis mingea cu capul. Portarul Felix n-a putut reține. În stînga, Lucescu.

„ROMÂNUL TIMID”

Sub acest titlu, FRANCE FOOTBAL publică un interesant articol despre DEMBROVSKI, articol din care spicuim:

„Acum cîțiva ani, cînd Emerich Dembrovski activa într-o mică echipă din divizia a treia, el nu credea că va fi într-o zi în Mexic pentru a participa la Cupa lumii. Mai mult, că va fi printre cei mai buni jucători ai turneului.

Dembrovski este cel mai... nordic jucător al delegației României. El joacă la Dinamo Bacău și s-a remarcat în cursul meciurilor din preliminarii, marcînd golul capital contra Greciei, cel care a decis voiajul românesc în Mexic.

Dembrovski a început campionatul mondial foarte timid. A fost văzut foarte contractat în fața Angliei, dar de atunci încolo el și-a revenit foarte mult pentru a fi acum jucătorul nr. 1 al echipei sale.

Dembrovski este un sentimental. Atunci

cînd colegii săi de echipă l-au îmbrățișat după meci, s-a înroșit și apoi a început să plîngă. Nu putea să spună un cuvînt, atît de puternică era emoția sa.

„Este cel mai bun dintre noi”, afirmă coechipierii săi. Nu ridică probleme. Este întotdeauna mulțumit.

Dembrovski a reușit totuși să treacă peste emoția sa pentru a ne spune: „Sper că nu mi se va mai reproșa că nu am piciorul stîng. Am încercat totul. Niciodată n-am reușit să-l folosesc”.

Noi i-am răspuns atunci că cei mai buni jucători din lume nu au avut decît cîte un singur picior. Amintiți-vă de Puskas, Mathews și Piantoni. Dembrovski s-a înroșit încă o dată.

Nu trebuie să ne mirăm că nu s-a căsătorit. N-a îndrăznit pînă acum să ceară mîna unei fete.”

ECHIPA NAȚIONALĂ CU CEA MAI BUNĂ COMPORTARE DIN ISTORIA FOTBALULUI ROMÂNESC!

DAMACHE

SATMĂREANU

LUPESCU

DINU

MOCANU

DUMITRU

NUNWEILLER VI

NEAGU

DUMITRACHE

DEMBROVSKI

LUCESCU

RADUCANU

GHERGHELI

TATARU

Recapitulând calificativele acordate jucătorilor noștri la meciurile cu Anglia, Cehoslovacia și Brazilia se ajunge la următoarele note-medii:
Adamache 7,66 (7-9-7); Sătmăreanu 6,66 (6-7-7); Lupescu 8 (8-8-8); Dinu 8,66 (8-9-9); Mocanu 7 (6-8-7); Dumitru 8 (7-8-9); Nunweiler VI

7,66 (7-9-7); Neagu 7 (6-9-6); Dembrowschi 8 (7-9-8); Dumitrache 6,66 (6-8-6); Lucescu 6,66 (7-7-6); Tătaru 6,66 (7-6-7). Răducanu a jucat într-un singur meci (cu Brazilia) și a fost notat cu 8, iar Ghergheli a intrat în ultimele 10 minute ale partidei cu Cehoslovacia.

Grupa de la Guadalajara n-a fost numai cea mai "tare" dintre cele patru ale "optimilor" campionatului mondial, ci — acum, după încheierea acestei prime faze a competiției mexicane, o putem spune cu tărie — și cea mai frumoasă, cea mai atractivă, ca întrecere sportivă.

De altfel, numărul spectatorilor de aici l-a depășit net pe cel de la meciurile din alte grupe, ajungându-se la o medie de 65.000 de privitori din tribunele lui "MONUMENTAL JALISCO" la fiecare joc programat, medie dublă și chiar triplă celei înregistrate în celelalte orașe care au găzduit meciuri de grupă. Nu este mai puțin semnificativ faptul că majoritatea marilor personalități ale fotbalului mondial, antrenori, tehnicieni, ziariști consacrați, au ales grupa a 3-a pentru a o urmări "de visu", după cum la fel de elocvent este și faptul că cele mai multe transmisiuni directe de televiziune s-au făcut tot de aici. Și dacă prezenta la Guadalajara a unor Brian Glanville, Tommy Docherty, Walter Winterbottom, Billy Wright, Joao Saldanha, Ademir da Guya, Zizinho se explică în primul rând prin faptul că aici jucau echipele Angliei și Braziliei, în schimb faptul că celebritățile fotbalului mondial ca Helenio Herrera, Heriberto Herrera, George Boulogne, Otto Gloria, Jozsef Hoffer, Rajko Mitici au fost prezente tot aici dovedește că într-adevăr evoluția celor patru echipe repartizate de sorți în "orașul florilor" cumula interesul maximal al celor ce doreau să vadă cit mai mult din cuceririle virfurilor fotbalului mondial.

Previziunile, cum spuneam mai înainte, nu numai că n-au fost înșelate, dar au fost depășite, în sensul că de unde se pronostica o luptă pentru calificare având ca protagoniști BRAZILIA, ANGLIA și CECOSLOVACIA, cea de-a patra echipă participantă, ROMANIA, a contat și ea în cursa pentru calificarea în sferturi, până la ultimul meci din grupă. Desigur, iubitorii fotbalului și-au dat seama cit de important devenise pentru noi meciul de închidere, Anglia — Cehoslovacia, meci care (în cazul unei victorii cehoslovace, putea aduce calificarea noastră pentru faza următoare. A intervenit însă acea fază în care arbitru francez Machin a grațificat echipa Angliei cu un penalti, element decisiv într-un asemenea meci, și soarta jocului a fost astfel definită.

Am făcut această introducere pentru a da cititorilor o imagine nu numai asupra echilibrului

luptei sublini "groap" scoasă jucate Tehn timp grupă după ale lui se epu tari și asupra noștri cuprind ceri fa aceste căroră AUR". Cu te prime tineri jara, si cititorii mați ja Angles aduce asupra

SELECȚIONATA GRUPEI A 3-a

BANKS

(Anglia)

DOBIAS BOBBY MOORE DINU COOPER
(Cehoslovacia) (Anglia) (România) (Anglia)

KUNA BOBBY CHARLTON RIVELINO
(Cehoslovacia) (Anglia) (Brazilia)

JAIRZINHO PETRAS PELE
(Brazilia) (Cehoslovacia) (Brazilia)

Oglinda realizărilor și erorilor din grupa a 3-a

ACȚIUNI OFENSIVE	PARTIDE	SUTURI				NEFINALIZATE	TOTAL
		ÎN AFARA PORTII	PE PORTĂ	GOLURI	TOTAL		
1	ROMÂNIA ANGLIA	5 6	4 10	0 1	9 17	42 43	51 60
2	ROMÂNIA CECOSLOVACIA	14 8	8 4	2 1	24 13	56 57	80 70
3	ROMÂNIA BRAZILIA	8 7	6 7	2 3	16 17	56 64	72 81
4	BRAZILIA CECOSLOVACIA	11 10	9 9	4 1	24 20	58 53	82 73
5	BRAZILIA ANGLIA	9 8	5 9	1 0	15 17	46 55	61 72
6	ANGLIA CECOSLOVACIA	4 10	3 6	1 0	8 16	56 46	64 62

TABELUL Nr. 1

S-au consumat și "sferturile" Cupei "Jules Rimet" și cu toate că ne aflăm în ajunul disputării semifinalelor și a finalei, amintirea încă vie a jocurilor din cadrul grupelor — unde de fapt s-a materializat prezența noastră la mondiale — continuă să ne ofere suficiente prilejuri de analize, reflecții și concluzii. S-a spus — și pe drept cuvânt — că la Guadalajara, acolo unde și-a măsurat forțele, alături de valori fotbalistice de prima mărime și reprezentativa României, pretențiile noastre ob-

ținerea calificării n-au alterat cu nimic calitatea spectacolului sportiv considerat, de majoritatea specialiștilor, aproape de limitele superioare ale realizării sale. Aceasta pentru că, așa după cum ne-o confirmă o dată în plus înregistrările efectuate, caracteristica dominantă a jocurilor din grupa a treia a constituit-o fără îndoială spiritul ofensiv, factor determinant în dinamica acțiunilor și, mai ales, în eficacitatea lor. Și pentru a ilustra mai bine afirmațiile de mai sus, ne-am propus

să prezentăm în continuare statistica atacurilor organizate în jumătatea de teren adversă, precum și finalitatea acestora în cadrul celor 6 întâlniri ale optimilor.

Din datele înscrise în tabelul nr. 1, AL FINALIZĂRIILOR, desprindem mai întâi faptul că — excepție făcând realizările echipei noastre în partida cu Anglia — FRECVENȚA ACȚIUNILOR DE ATAC SATISFACE PE DEPLIN CERINȚELE JOCULUI OFENSIV MODERN, în unele cazuri chiar (ca acelea marcând evoluțiile echipei Braziliei ca și aceea a României în meciul cu Cehoslovacia) atingându-se valori care se înscriu în limitele unor performanțe deosebite, puțin obișnuite în cadrul întrecerilor cu caracter decisiv. O altă constatare interesantă este și aceea că procentul finalizărilor se menține aproape constant, direct proporțional cu acela al totalului de acțiuni organizate. Cu alte cuvinte, cine încearcă mai mult, cine se străduiește să păstreze inițiativa în joc, acela reușește de regulă să-și materializeze intențiile, înțelegând prin aceasta nu numai finalitatea generală a acțiunilor, ci și înscrierea golurilor și cu aceasta, obținerea victoriei. De asemenea, trebuie apreciată ca remarcabilă și precizia loviturilor la poartă care a înregistrat, aproape fără excepție, realizări ce depășesc în medie procentul de 50% și aceasta în condițiile unor apărări aglomerate și bine organizate.

În ceea ce privește capitolul "NEFINALIZĂRIILOR" (tabelul nr. 2) referindu-ne de astă dată exclusiv la jocurile susținute de echipa noastră, semnificativ ni se pare, pe de o parte, numărul de acțiuni nereușite ca urmare a propriilor greșeli în atac (9 față de 5 ale Angliei; 20 față de 11 ale Braziliei și în sfârșit o cifră favorabilă, 8 față de 10 ale Cehoslovaciei); iar pe de altă parte, modul în care ofensiva organizată adversă a fost neutralizată de sistemul nostru defensiv respectiv prin joc de apărare constructiv (17 în jocul cu Anglia, 31 cu Cehoslovacia, 28 cu Brazilia) prin acordarea loviturilor de colț (2-8 și 7) și prin acțiuni neregulate (15, 6 și 16!). Și în acest caz, cele mai bune realizări le-am obținut, evident, tot

în partida cu Cehoslovacia în care jucătorii noștri nu numai că și-au dominat mai mult adversarul în atac, dar au găsit și în apărare rezolvări mai precise și mai corecte din punct de vedere regulamentar.

Iată, așadar, numai câteva aspecte de ordin tehnic, rezultate din analiza partidelor disputate în grupa considerată ca cea mai puternică din actuala ediție a campionatului mondial. Dincolo însă de jocul cifrelor, retrospectiva statistică privind jocul ofensiv, ne poate oferi elemente de o deosebită utilitate pentru aprecierea și caracterizarea reală a evoluției echipelor și în primul rând a formației noastre reprezentative, în cadrul optimilor de la Guadalajara.

Mihai IONESCU

ACȚIUNI OFENSIVE	PARTIDE	NEFINALIZATE					
		FINALIZATE	RESPINSE DE APĂRARE	CORNERE	OPRITE PRIN FAULT	OFENSURI PIERDUTE	TOTAL
1	ROMÂNIA ANGLIA	9 17	18 17	6 2	8 15	1 4	42 43
2	ROMÂNIA CECOSLOVACIA	24 13	17 31	10 8	10 6	11 2	56 57
3	ROMÂNIA BRAZILIA	16 17	23 28	3 7	6 16	4 2	56 64

TABELUL Nr. 2

OURILE GUADALAJAREI!

BRAZILIA ȘI PELE, MEREU ACEIAȘI!

la Guadalajara, ci și pentru a a echipei noastre care în această a mnt fruntea sus și n-a fost ct la ultimul meci din cele șase

mondială, vor discuta încă mult nte dramatismul întrecerii din trage concluziile convenite, atât pe „Jalisco” cit și din celelalte 70”. Un campionat mondial nu că numerele noastre viitoare vor coloane dedicate marii între-ondiale care își consumă, în Mexic, ultimele acte, la finele ste pe deținătorii „ZEIȚEI DE

facem de pe acum loc unor upra comportării celor trei par-ai echipei noastre la Guadala-despre reprezentativa României fost, oricum, mai amplu infor- președintele F.R.F., tov. Mircea e-l publicăm în acest număr, elemente cu caracter concluziv atorilor români.

Radu URZICEANU

CAMPIONII MONDIALI S-AU MULȚUMIT CU PUȚIN

ora la care scriu aceste rin- nu știu dacă Anglia va trece iferturile de finală. Dar, chiar ar reuși să depășească echipa a Germaniei, cred că Anglia, cu ia pe care o are azi, așa cum cat la Guadalajara, va avea mari ltăți în a-și apăra titlul dobin- cum patru ani pe teren propriu. ansamblu, comportarea echipei ze n-a fost superioară, la Gua- ara, celei a echipei noastre și, cest sens, aș putea cita opinia lui internațional englez Blanch- ur, venit la C.M. ca trimis al

tor neobosit, inteligent, dirijor al e- chipei, dar care începe să fie „mar- cat” de trecerea anilor și care, de altfel, de două ori a și fost schimbat înainte de terminarea partidelor). Ramsey a acordat, în continuare, mare încredere osaturii de echipă de la WORLD CUP, dar nici Peters, nici Ball, nici Jackie Charlton nu mai sint jucătorii din 1966. Echipa Angliei nu mai are personalitatea de altădată, mai ales că jucătorii noi, Astle, Clarke, Mullery nu au clasa predecesorilor lor. Nici temutul tunar Osgood n-a avut evoluții care să iasă

cării ei. Dar se pare că fotbalistii bri- tanici au început să se mulțumească cu puțin! Altfel nu ne putem ex- plica declarațiile de satisfacție ale lui Alf Ramsey care, după victoria smulșă în fața noastră, declara că este mai mult decât fericit de joc și de rezultat, iar după victoria discu- bilă asupra Cehoslovaciei comenta astfel: „Un joc neînsemnat, două puncte mari!”

Dar, pentru a ne explica compor- tarea echipei Angliei la Guadala- jara trebuie să mai arătăm și fa- ptul că ea a jucat toate cele trei meciuri într-o atmosferă de vădăit ostilitate a publicului. Spectatorii mexicani, suptorii aprinși ai Bra- ziliiei în acest campionat, au creat jucătorilor englezi o atmosferă de joc nepropice concentrării și unui bun randament element psihologic care nu e de ignorat într-o competi- ție ca cea la care am asistat. Ecou- rile diferendului fotbalistic anglo- sud-american datînd de la ediția 1966 a campionatului se resimt încă...

ANGLIA — ROMÂNIA. Dinu a fost lovit și arbitrul aprobă inter- ia medicului.

„Sunday Express”, și care ris, negru pe alb, în ziarul său, făcînd un clasament al echipelor impresia pe care au lăsat-o, pe ul loc s-ar situa Brazilia, iar pe al doilea, nu Anglia, ci Româ- . Adevărul este că Anglia n-a : un meci pe măsura unei echi- ampioane a lumii decît, poate, în Braziliei. În primul meci, engle- ru fost ținufi în șah de echipa tră, reușind să ne depășească la limită și după 65 de minute galitate, iar în fața Cehoslova- au cîștigat fără să convingă pe ni că sint mai buni decît adver- l pe care l-au învins și care s-a t ultimul în grupă, cu zero te, Anglia a practicat un joc cu unată notă defensivă, în aproa- toate meciurile apărîndu-se cu 7-8 oament. În atac, englezii au t de regulă pe 2-3 oament i jucat stereotip, cu mingi înalte l cădău pe Hurst (cunoscut per- specialitatea sa la jocul cu ca- pe Osgood sau Astle, jucători i. Dacă englezii au reușit califi- 2, aceasta se datorește citorva idualități: portarul Banks, Bobby re (impresionant prin plasament, simțul intercepției în linia de), Bobby Charlton (același jucă-

din anonim. În afara celor trei pioni de bază amintii mai sus (Banks, Moore, B. Charlton), un sin- gur jucător din garnitura engleză a fost remarcabil prin valoarea sa: fundașul stînga Cooper. De netrecut în apărare, el a jucat excelent și în atac, suplinindu-l pe Peters căruia, în orientarea pronunțat defensivă pe care Ramsey a dat-o echipei, i-au revenit 80 la sută sarcinile de mij- locaș.

La Guadalajara, principala carență a echipei campioane mondiale a fost atacul, care n-a reușit să marcheze în trei meciuri decît două goluri, unul dintre ele nemeritat, cel din penaltiu acordat în meciul cu Ceho- slovacia.

Evident, nu deplîngem fotbalul en- glez, ale cărui virtuți sint îndeobște cunoscute, dar nici nu putem trece cu vederea evoluția sub așteptări a reprezentativei insulare în cele trei jocuri de la Guadalajara, evoluții care — la urma urmei — nici nu ne-ar fi interesat dacă n-ar fi fost vorba despre campioana lumii. În orice caz, jocul acela athletic, în viteză, cu angajament total, atât de preamărit altă dată, n-a fost nici pe departe ilustrat de echipa engleză (cel puțin pînă acum!) care a lăsat urme de îndoială chiar asupra justității califi-

nici un gol, pentru a ne da seama că apărarea brazilienilor nu mai suferă azi de „naivitățile” de care o acuzau unii, într-un trecut nu prea îndepărtat. Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo sint apă- rători de clasă, care au învățat multe de la europeni, ca dirzenie și aplomb. Mai ușor de „păcălit”, poate, la mingile pe jos, ei sint în schimb greu de trecut pe sus, unde intervin cu detenta și elasticitatea caracteristice brazilienilor. Funda- și de margine participă des (și cu abilitate de atacanți) la acțiunile ofensive, toți apărătorii au replieri rapide. Ca un argument în plus în sprijinul ideii că Brazilia se apără mai bine decît în trecut, toți atacanții (excluzîndu-l pe Tos- tao), chiar și marele Pele, nu se menajează atunci cînd e vorba să împiedice circulația balonului de către adversari în jumătatea lor de teren și vin pînă în apropierea

careului, de unde — dacă reușeșe să recupereze mingea — o aduc din nou în atac, PRIN PASE, PA- SA RĂMÎNÎND — ÎN CONTINUA- RE — MAREA CALITATE A FOTBALULUI BRAZILIAN.

PELE

La mijlocul terenului, Brazilia face jocul de temporizare, de plîm- bare a mingii de pe o parte pe alta, care derutează adversarul, și care pregătește fie o țișnire pe a- ripă, fie un „un-doi” fulgerător pe mijlocul terenului, avîndu-i ca protagoniști pe Pele și Tostao. Re- gizorul jocului este Gerson dar, după accidentarea acestuia în pri- mul meci, rolul său a fost înde- plinit cu același succes de Clodoal- do. Jucător de mare valoare, ca mijlocas sau extremă, Rivelino este

una din marile vedete ale fotba- lului mondial la această oră, im- presionînd în mod cu totul special prin forța șutului său, prin preci- zia extraordinară cu care execută loviturile libere. Trebuie să recu- noaștem că mult mai dificilă ar fi fost misiunea echipei noastre în fața Braziliei, dacă în meciul res- pectiv ar fi jucat și Gerson și Ri- velino. Înscrîind 4 din cele 8 go- luri ale Braziliei în grupă, Jair- zinho și-a justificat veleitățile ne- a-i succeda lui Pele la titlul de „golador” al echipei. Dar calita- țile sale nu se rezumă la șut, el posedînd în egală măsură viteză, forță (este o extremă de aproape 1,80 m) și dribling derutant. Inte- ligența și fantezia lui în joc îl fac un inamic redutabil pentru orice fundas.

Dacă Tostao nu ne-a impresionat în jocurile grupei decît poate prin controlul balonului și simțul pase- lor cu efect, în schimb Pele ne-a arătat că este încă un mare jucă- tor. Partida pe care a făcut-o în special în fața Cehoslovaciei a în- semnat pentru el un triumf. N-am să spun că are dribling, că are șut, lucruri pe care le știm de mult. Dar am să subliniez în aceste rin- duri EXTRAORDINARA SA ÎN- TUIȚIE ÎN JOC, plasamentul său inegalabil, uluitorul simț al pase- lor, capacitatea de a găsi cea mai bună continuare a fazei, la un mo- ment dat. Nimeni din cei care au fost în tribunele lui „Monumental Jalisco” în ziua de 3 iunie nu va putea uita acea scînteie de inte- ligență fotbalistică de la faza cînd „el rey”, controlînd balonul primii din spate, în propria sa jumătate de teren, preocupat să-l protejeze față de adversar, a văzut că Viktor este ieșit din poartă (parcă nu cu ochii, pe care-i avea la minge, la adversar și la parteneri ci cu un simț propriu numai lui!) și a șutat, de dincolo de linia de centru, cu botă, spre gol. N-a fost gol, min- gea a trecut puțin pe lîngă stîlpul porții. Păcat! Ar fi fost un gol istoric... Și Pele ar fi merita să intre și cu această ispravă unică în epoea campionatului lumii!

CINEVA TREBUIA SĂ FIE ȘI ULTIMUL...

În această grupă echilibrată, în care s-au întîlnit formații puter- nice și — după cum s-a văzut în focul întrecerii — de forțe apro- piate (din șase meciuri, cinci s-au încheiat cu diferențe de un gol!), oricare dintre echipe putea termina pe primul, ca și pe ultimul loc, poate cu excepția Braziliei care s-a ridicat deasupra celorlalte echipe. Pînă la urmă, ultimul loc (cîtă di- ferență însă, între ultimul loc aici și ultimul loc la Ciudad de Mexico sau Leon!) a fost ocupat de echipa Cehoslovaciei.

Dar, credem noi, nu pentru că fotbalul cehoslovac ar fi la ora ac- tuală incapabil de aspirații mai înalte, ci pentru că această echipă a fost incapabilă de a arunca în luptă forța celorlalte combatante. „Unprezecele” alcătuit de Marko s-a prezentat la Guadalajara mai obosit decît garniturile pe care le-a avut de înfruntat. Tehnicienii cehoslovaci, ca și conducătorii federa- ției, cu care am stat de vorbă, a- preciau ca greșită orientarea lor de a forța terminarea campionatului înainte de turneul final al C. M., prin înghesuirea etapelor. Efortul la care au fost supuși jucătorii și-a spus cuvîntul, mai ales în condi- iile de altitudine și căldură neobiș- nuite de la Guadalajara, unde adap-

tarea echipei cehoslovace s-a făcut foarte greu, foarte tîrziu, de-abia în ultimul meci, cel cu Anglia, Adamec și coechipierii lui prezentîndu-se la nivelul cerut, sub acest raport. În plus, credem că tehnicienii ceho- slovaci au greșit și în orientarea pregătirilor în cele 2-3 săptămîni petrecute aici înainte de startul com- petiției cînd, în loc să susțină me- ciuri de pregătire, pentru a-și obiș- nui echipa cu efortul de 90 de mi- nute, în fața unor adversari necu- noscuți, au preferat să se antreneze între ei, în „miuțe” lejere, de du- rată și intensitate redusă. Dacă re- memorăm rezultatele, constatăm că Cehoslovacia a condus de două ori (cu Brazilia și România) în primele minute, pentru ca ambele meciuri să le piardă în final.

Echipa are valori individuale (Do- bias, Kuna, Petras, Adamec, F. Ve- sely) dar ele n-au alcătuit în aceste optimi o formație sudată, care să practice adevăratul fotbal-asociație. Din această cauză, virfurile de a- tac (Petras, Adamec, Vesely) au fost în cea mai mare parte din timp izolate în mijlocul apărărilor adverse supraaglomerate, iar în fa- zele defensive apărarea imediată n-a fost suficient sprijinită de mijlo- cași, a ajuns chiar (lucru neobișnuit în fotbalul actual) în inferioritate

numerică în fața atacanților adverși, mai ales în jocurile cu Brazilia și România. Chiar în aceste condiții, Cehoslovacia și-a creat destule oca- zii de gol (datorită valorii indi- viduale de care vorbeam mai sus) dar finalizarea a fost deficitară. O anumită înclinație spre jocul lent la mijlocul terenului a fost caracteri- tică și acestei echipe, poate și da- torită încrederii prea mari pe care Marko a arătat-o lui Kvasnjak (al cărui rol de dirijor l-a supraapre- ciat) dar care n-a avut resursele fizice necesare, arătînd carențe de viteză. Figurile cele mai remarca- bile ale echipei au fost fundașul Dobias și atacantul Petras. Marile nume-deziluzie: Kvasnjak și Ada- mec.

În ori ce caz, ultimul loc ocupat de Cehoslovacia în grupa de la Guadalajara se datorește, repet, unor condiții speciale. Fotbalul a- cestei țări rămîne unul din cele mai bune de pe continentul nostru și de aceea viitoarele noastre întîl- niri cu echipa Cehoslovaciei (anul viitor, în Campionatul Europei) ne trebuie să ne apară cu nimic mai ușoare decît le-am apreciat inițial.

ROMÂNIA — CECOSLOVACIA. O mare ocazie ratată de Lucacu. Mingea a trecut de Vencel, dar Dobias (nr. 2) aflat pe linia porții nu a reușit să salveze golul și să facă.

„BILANȚUL ROMÂNIEI ESTE MAI MULT DECÎT SATISFĂCĂTOR“

Una dintre cele mai autorizate păreri asupra grupei de la Guadalajara este aceea a publicației pariziene **FRANCE FOOTBALL** care, prin trimisul său Robert Vergne, consacră reprezentativei noastre un important articol de concluzii, din care extragem câteva pasaje:

„România merită un examen atent în cadrul bilanțului acestei faze și, ca în orice bilanț, îi vom consacra o coloană pentru «pozitive» și alta pentru «negative».

Să începem cu prima categorie, subliniind că nu trebuie să uităm două foarte importante lucruri în prealabil:

Este vorba de prima participare românească la această fază finală a Cupei lumii, cu inerenta sa lipsă de experiență. Mai mult, participarea în cea mai importantă grupă

a fost de natură să mărească complexul ei. Dacă se consideră rezultatul global al României numai din punct de vedere contabil, raportându-l adversarilor ei, cu un fotbal cotat deasupra celui românesc, ne putem da seama că ea a suferit două înfringeri la scorurile cele mai strânse posibil. Să fii învinsă la un singur gol diferență de Anglia și Brazilia constituie, fără îndoială, o performanță cu care s-ar mândri multe echipe. Dacă adăugăm victoria reușită în fața Cehoslovaciei, putem spune că bilanțul României este mai mult decît satisfăcător.

În același timp, în lumina celor petrecute pe „Jalisco”, sintem obligați să constatăm că românii nu au tras tot profitul de pe urma calităților lor incontestabile, datorită

complexului lor de inferioritate. Antrenorul Niculescu n-a ascuns că singura sa ambiție la meciul de debut, cu Anglia, era de a reuși un 0-0 și, pentru aceasta, tactica sa a fost nu de a ataca, ci de a păstra mingea cit mai mult timp posibil.

Am avut proba evidentă a posibilităților românilor în timpul partidei cu Cehoslovacia și mai ales de-a lungul celor 90 de minute jucate în compania Braziliei. Din momentul în care românii au fost obligați să atace pentru că nu mai aveau altă soluție dacă voiau să nu fie eliminați, am văzut atunci o echipă de foarte bună valoare, cu jucători ce nu mai aveau nimic de învățat de la nimene. Conduși cu 2-0 după 25 de minute în meciul cu Brazilia, românii, complet

decontractați, i-au pus pe dubli campioni ai lumii într-o asemenea încurcătură, încît pînă la urmă i-au ținut în șah (...).

Îată deci, că pentru un observator al grupei de la Guadalajara nu este prea ușor să facă remarci cu caracter definitoriu despre români. Asta dovedește, în același timp, că concepția generală de joc este foarte importantă în funcție, mai ales, de jucătorii pe care-i ai la îndemînă. Românii ne-au făcut în același timp dovada suplimentară că jucătorii de spirit latin, ca ei, nu sînt făcuți pentru jocul negativ, ca fiind împotriva temperamentului lor (...).

Dinu, Nunweiler VI, Dembrovski, Tătaru ar putea face parte din orice echipă, chiar dintre cele mai bune“.

NOI PROPUNERI PENTRU FORMULA TURNEULUI FINAL AL C.M.

DOUĂ SERII A 12 ECHIBE

SISTEMUL „ELIMINARE DIRECTĂ“

Problema formulei de disputare a turneului final C.M. continuă să fie un fel de „cap de afiș” în preocupările diferiților conducători de federații.

Se știe că nu de mult, președintele F.I.F.A., sir Stanley Rous, a făcut publică părerea sa: mărirea numărului echipelor finaliste de la 16 la 24.

Pe marginea acestei păreri, Joao Havelange, președintele Confederației braziliene de sport, a declarat recent unui redactor al revistei „FRANCE FOOTBALL”, în cadrul unui interviu, următoarele: „Sînt total de acord cu Stanley Rous. Dar, voi propune, la rîndul meu, un alt sistem, cel al „Cupei Roberto Gomez Pedrosa” din Brazilia. Cele 24 de echipe sã

sînt împărțite în două serii, A și B, de cîte 12 echipe și fiecare din acestea sã se întîlnească cu celelalte 11. La sfîrșitul întrecerii pe grupe, primele două clasate în fiecare grupă sã dispute un turneu final de patru echipe”. Răspunzînd la întrebarea dacă un asemenea turneu nu este prea lung și obositor, Havelange a spus: „Nu, dacă jucătorii sînt bine pregătiți fizic”.

Pe de altă parte, președintele federației italiene, Artemio Franchi, s-a declarat împotriva formulei cu grupe din optimele de finală ale turneului: „Rațiunile financiare dictează și actualul sistem are, totuși, avantajul de a selecționa cele mai bune echipe din fiecare grupă. Dar, citeodată mă întreb dacă n-ar fi bine să se revină la sistemul prin eliminare directă cu un număr mai mare de echipe, deși sînt perfect conștient de marele pericol pe care-l reprezintă meciurile „pe viață și pe moarte”. Nu știu care soluție este mai bună. Dar, formula actuală nu-i încă ideală”.

Cum se vede, puncte de vedere diferite, la care — cu siguranță — în discuțiile viitoare se vor adăuga și altele. Oricum, subiectul este pasionant.

FOTBALUL ROMÂNESC A OBTINUT LA GUADALAJARA

O CARTE DE VIZITĂ NECESARĂ, PRESTIGIOASĂ!

(Urmare din pag. a 3-a)

— Au fost enunțate unele păreri după care echipa noastră ar fi greșit din punct de vedere al orientării sale în joc. S-a spus, de exemplu, că un joc mai ofensiv ne-ar fi adus rezultate cifrice și mai bune. Împărtășii această părere?

— Un prim răspuns la această întrebare îl dă faptul concret și real că, în compania unor adversari de mare valoare, am marcat patru goluri și am primit doar unul în plus. Golurile marcate sînt cea mai bună expresie a spiritului ofensiv sau defensiv al unei echipe și, sub acest aspect, noi sîntem în grupă pe locul doi, după Brazilia. Nu este lipsit de interes să ne amintim că Anglia, care e campioană mondială la această oră, a marcat doar două goluri, în aceeași grupă, iar Italia, actuala campioană a Europei, a înscris, în 5 jocuri din grupa sa, un singur gol.

Dar, lăsînd la o parte comparațiile, apreciez că, în orice caz, în ansamblul evoluției sale aici, la Guadalajara, echipa noastră a manifestat un plus de inițiativă și agresivitate în joc.

— Nu se poate, însă, vorbi de o anumită rețineră, ce se manifestă la mulți dintre componenții echipei, mai ales la atacanți?

— Această mentalitate, creată în sinul echipei începînd de la meciul de pe Wembley, pornește mai mult de la jucătorii și ca a fost alimentată și de unele condiții concrete, printre care aceea că în ultima vreme, echipa noastră națională a avut în fața mural echipe puternice. De la meciul din Olanda, de la București, cu ce echipe mai

slabe decît noi, în ierarhia mondială, am jucat? Poate doar cu Grecia... În orice caz, aici, la Guadalajara, s-a făcut un pas înainte, iar meciul cu Cehoslovacia a constituit, aș putea spune, un moment de cotitură, ca mentalitate, a jucătorilor. Așa încît, în ultimul meci, cel cu Brazilia, indicațiilor date de antrenori li s-a adăugat și credința băleșilor că pot depăși adversarii socoliți mai puternici.

În plus, se știe că tactica unei echipe este determinată de jucătorii pe care-i ai la dispoziție; și, din acest punct de vedere, trebuie să fim realști. Sigur că, jucînd cu Dinu în linia de mijloc, potențialul nostru ofensiv ar fi crescut substanțial, dar a fi renunțat la aportul lui în apărare ar fi fost mult mai riscant. În domeniul tactic, nota prioritară a unei echipe trebuie să fie cea care izvorăște din calitățile sale dominante. Or, jocul ofensiv al unei echipe rezultă și din capacitatea propriei sale apărări de a se descurca în fața atacului advers. Un element se condiționează cu celălalt în construcția unei echipe moderne...

— Acum, cînd practic vom trece la „încheierea conturilor” putem, deci, considera încheiată cu bine campania noastră Mondială 70...

— Programul de pregătire alcătuit în vederea participării noastre la campionatul mondial, program elaborat de F.R.F., discutat și aprobat de Biroul C.N.E.F.S., s-a dovedit a fi un program bun. Mă refer atît la orientarea în ceea ce privește activitatea competițională (în speță, desfășurarea campionatului Diviziei A), cît și la planul de pregătire a lotului re-

prezentativ, la calendarul său, la aspectele de acclimatizare și medicale. Acest interviu, pe care mi l-ați solicitat, constituie, pentru mine, un bun prilej de a mulțumi cluburilor divizionare, Centrului de medicină sportivă „23 August”, precum și tuturor instituțiilor care — într-un fel sau altul — au contribuit la pregătirea participării noastre la C.M.

— Doriți să ne mai semnalați și alte aspecte legate de participarea la acest C.M.?

— Pot să vă informez că buna comportare a echipei României a trezit interesul unor largi cercuri fotbalistice asupra soccerului nostru. De exemplu, toate cele trei cluburi din Guadalajara ne-au făcut propuneri pentru turnee aici sau în România și în țările apropiate. Iar clubul Universidad din Ciudad de Mexico, în afara unor propuneri de turnee, s-a declarat dornic să trateze cu noi aducerea unor fotbaliști din România, care sã joace, un timp, în această țară. În plus unii „impresari” au luat contact cu noi pentru turnee, la nivel de cluburi sau reprezentative, în Mexic, Uruguay, Brazilia, Peru. Cu ocazia Congresului F.I.F.A., care va avea loc la 23 și 24 iunie în capitala Mexicului, vom lua contact cu delegații federațiilor din Austria și Franța pentru stabilirea unor meciuri interțări. De altfel, chiar aici, la Guadalajara, antrenorul echipei naționale a Ungariei, Jozsek Hoffer, ne-a formulat unele propuneri în acest sens.

— Pentru că a venit vorba de Congresul F.I.F.A., cum privește delegația României propunerea vest-germană ca viitorul turneu fi-

nal al C.M. să se desfășoare cu 24 de echipe, în loc de 16 ca pînă acum?

— Noi apreciem ca bună această idee și sîntem favorabili ei.

— Participarea echipei noastre naționale la C.M. va fi, desigur, analizată în cadrul unei ședințe largi a Biroului federal. Vor fi, desigur, importante concluzii de tras...

— Bineînțeles. O asemenea ședință este în planul nostru de lucru. Ceea ce aș putea, însă, spune încă de pe acum, este că toate rezultatele pozitive la care m-am referit mai înainte, vor deveni bunuri reale ale fotbalului nostru în momentul în care vom ști să tragem învățăminte și din lipsurile pe care le-am avut.

Nu facem un secret din faptul că participarea noastră la C.M. a avut și unele părți mai puțin bune, că nu toți jucătorii din lot s-au angajat cu toate forțele pentru atingerea obiectivului urmărit. S-au făcut resimțite, și aici, unele carențe ale fotbalului nostru, pe planul mentalității și chiar al experienței celor care conduc fotbalul sub diversele sale aspecte. Despre toate acestea, vom purta acasă o discuție calmă și exigentă. În orice caz, vom informa opinia publică, cu concluzii cuprinzătoare atît asupra aspectelor bune, cît și mai puțin bune ale acestei participări, care a stîrnit atît interes.

Participarea noastră la turneul final al C.M. a arătat că fotbalul nostru poate, cu condiția să se muncească serios, să aducă țării rezultate sportive însemnate, pe măsura interesului ce i se poartă, a griji și sprijinului pe care partidul și statul le acordă mișcării sportive.

RETURUL DIVIZIEI A SE REIA LA 28 Iunie

JOCURI ÎN FIECARE DUMINICĂ ȘI MIERCURI

Odată încheiată „campania mexicană” și echipa națională reîntoarșă în țară, se reia campionatul Diviziei Naționale A, care — cum se știe — a fost întrerupt după etapa a VII-a a returului (a XXII-a a campionatului). Inițial se stabilește ca returul să fie reluat la 21 iunie. Federația, însă, pentru a da un răgaz de reacomodare jucătorilor din lotul reprezentativ, a decis să amine cu o săptămînă reluarea campionatului, la 28 iunie. În același timp, ea a procedat la o reprogramare a ultimelor opt etape, fixîndu-le în modul următor: duminică 28 iunie etapa XXIII; miercuri 1 iulie etapa XXIV; duminică 5 iulie etapa XXV; miercuri 8 iulie etapa XXVI; duminică 12 iulie etapa XXVII; miercuri 15 iulie etapa XXVIII; duminică 19 iulie etapa XXIX; miercuri 22 iulie etapa XXX.

● Finala Cupei României a rămas fixată la data inițială, 26 iulie. Semifinalele însă se vor disputa între 19 și 24 iunie. Trei din „sferturile de finală” au loc astfel: F. C. Argeș Pitești — Farul Constanța la 17 iunie la București, iar la 18 iunie St. roșu Brașov — Petrolul Ploiești la București și Steaua București — U.T.A. la Sibiu.

● Turneul final al campionatului republican de juniori se va desfășura la datele de 1, 5, 12 și 19 iulie.

● Barajul pentru Divizia B a fost programat la 5, 8 și 12 iulie, grupa I la Galați sau Brașov, grupa a II-a la Oradea sau Cluj. Tragerea la sorți a grupelor — la 30 iunie. În ce privește barajul pentru Divizia C, s-a stabilit ca preliminariile să aibă loc la 12 și 19 iulie, iar etapa finală la 26-29 iulie. Tragerea la sorți — la 2 iulie.

● Perioada de transferări va avea loc între 15 iulie și 5 august.

CUPA BALCANICĂ (tineret) S-A ÎNCHIEAT CU VICTORIA ECHIBEI BULGARIEI

La 15 iunie s-a încheiat la Sofia cea de-a treia ediție a Balcaniadei de fotbal, competiție rezervată echipeilor de tineret, cîștigată de formația țării gazdă la egalitate de puncte (dar cu un golaveraj superior) cu reprezentativele Albaniei și Turciei. Echipa țării noastre, marcînd o evoluție nesatisfăcătoare în ansamblu asupra căreia vom reveni, a ocupat penultimul loc, fără nlei o victorie și cu un golaveraj negativ, 2-3. Dăm mai jos rezultatele tehnice înregistrate și clasamentul final:

8 iunie	România—Albania	1-2 (0-1)
	Bulgaria—Turcia	0-0
10 iunie	România—Grecia	1-1 (0-1)
	Turcia—Albania	1-0 (0-0)
12 iunie	Turcia—Grecia	2-2 (1-0)
	Bulgaria—Albania	0-0
13 iunie	România—Turcia	0-0
	Bulgaria—Grecia	4-1 (0-0)
15 iunie	Albania—Grecia	1-0 (0-0)
	Bulgaria—România	0-0

CLASAMENT FINAL

1. Bulgaria	4 1 3 0 4-1 5
2. Albania	4 2 1 1 3-2 5
3. Turcia	4 1 3 0 3-2 5
4. România	4 0 3 1 2-3 2
5. Grecia	4 0 2 2 4-8 2

DINAMO BUCUREȘTI — F. C. BOLOGNA 0-0

Partida internațională amicală — devenită tradițională — dintre Dinamo București și F.C. Bologna, găzduită ieri de stadionul Dinamo, s-a încheiat la egalitate, 0-0. Cu toate că au avut numeroase ocazii de a înscrie, atît atacanții dinamoviști (Doru Popescu, Frățilă), cît și cei bolognezii (Veroni, Pace, Bulgarelli) au ratat din poziții favorabile.

Formația italiană va susține următoarea partidă simbolică, 20 iunie, la Craiova în compania divizionarei A, Universitatea.

DEȚINĂTOAREA „CUPEI JULES RIMET“ A IEȘIT DIN CURSĂ

S-AU CALIFICAT ÎN SEMIFINALE FOSTELE CAMPIOANE MONDIALE!

Iată-ne în ziua penultimului act al acestei drame care este campionatul mondial. Dramă, pentru că ziua de 14 iunie a adus eliminarea uneia din favoritele competiției, deținătoarea titlului, echipa Angliei — după mulți, superioară celei din ediția '66. Ea venise în Mexic cu mari speranțe că-și va păstra trofeul cucerit. Dar, a fost eliminată de R.F.G. în sferturi, în prelungiri, după un meci dramatic (condusese cu 2—0). Dramă pentru că tot duminică s-au spulberat toate speranțele echipei sovietice datorită unui gol înscris de Uruguay, în prelungiri, dintr-o centrare din aut! Dramă pentru că o revenire surprinzătoare a Italiei la un joc și la o eficacitate pe care partidele din grupă nu le anunțau, a aruncat disperate în rindurile aprigilor susținători ai echipei Mexicului, pe care o vedeau chiar în finală! Dramă a fost și pentru oamenii lui Didi, peruvienii fiind

înlăturați din drumul spre a treia Cupă (poate...) de o echipă a Braziliei al cărei joc majoritatea specialiștilor l-au calificat drept „fotbal de vis”.

Despre toate acestea vă prezentăm mai jos câteva secvențe din „sferturile” desfășurate duminică trecută. Înainte însă, să subliniem că o nouă ediție a duelului Europa—America a devenit inevitabil. Azi, 17 iunie, se întâlnesc americanii între ei și europenii între ei: URUGUAY—BRAZILIA și ITALIA—R.F.G. Ce vom înregistra duminică seară: EUROPA 5 — AMERICA 4 sau AMERICA 5 — EUROPA 4? Tot atunci vom ști dacă va triumfa fotbalul latin, fotbalul latino-american sau fotbalul vest-german, și dacă Cupa va fi atribuită definitiv sau încă nu, în ipoteza că o va câștiga R.F.G.

DUPĂ ELIMINAREA ECHIPEI ANGLIEI:

BOBBY MOORE: Doamne, ocrotește pe rege!
(După FRANCE FOOTBALL)

BRAZILIENII ȘI-AU MENAJAT FORȚELE

GUADALAJARA. — (Prin telefon).

Dacă n-ar fi fost competiția în cadrul căreia s-a disputat, monumentul — într-adevăr — stadion Jalisco împodobit cu toate cele ce-și amintesc de „El Mundial”, partida Brazilia—Peru din sferturile de finală ale C.M. 1970, ar putea fi trecută în categoria meciurilor oarecare. Așa însă, a avut marea importanță că a hotărât una din cele patru semifinale ale celei mai populare competiții sportive din lume.

Meciul, care a adus Braziliei a 21-a victorie obținută în fața Perului, a avut aspectul unui joc de antrenament, al unui joc-scoală, fără angajament, fără nerv.

Acționind într-o așezare 1—4—3—3, Brazilia are un start fulminant și după numai un sfert de oră conduce cu 2—0 prin golurile lui Rivelino și Tostao. Primul a ridicat tribunele în picioare și șutul, expedit de la 20 m, a făcut șah-mat apărării peruviane care nu a putut decât să privească mingea în plasă, după ce aceasta se lovise de bară. În min. 17 Rivelino a mai înscris un gol anulat însă pe motivul de ofsaid. După 2—0, deși făcea derutante schimbări de ritm (cu Gerson și Rivelino în teren, Brazilia a demonstrat altă manieră de joc), impresia tuturor a fost că echipa lui Zagalo nu mai forțează. Majoritatea atacurilor pleau de pe partea dreaptă a apărării braziliene, mult mai ofensivă, erau „prelucrate” de Clodoaldo și Gerson și încheiate de Jairzinho sau Tostao. Acesta din urmă a muncit enorm, a combinat strălucitor, depășindu-l pe Pele, mult mai sters în acest meci decât în celelalte trei în care a evoluat. S-ar putea ca el, împreună cu toată formația braziliană să-și menajeze forțele în vederea bătăliei ce se anunță. Chiar și Zagalo a lăsat impresia că vrea să-și odihnească oamenii, schimbându-i pe Gerson și Jairzinho.

Celelalte goluri care au rotunjit victoria Braziliei se datoresc — poate — și „complexului brazilian” de care suferă peruvienii. Ei n-au reușit decât trei victorii de-a lungul întregii lor istorii fotbalistice, în fața reprezentativei Țării Amazoanelor. Chiar și clasică devenită de acum modificare în atacul peruvian, apariția lui Sotil după pauză, n-a adus altceva decât o modificare pe foaia de arbitraj... Echipa a jucat slab, palid, cu timiditate în fața vedetelor ce le avea în față iar cele două goluri nu se datoresc decât slăbiciunilor manifestate ca și în alte partide de apărarea braziliană. Astfel, în min. 28, Felix nu reușește să oprească balonul expedit de Gallardo pe mijlocul porții! În min. 70, apărarea echipei lui Pele e prinsă pe picior greșit: Brito degajează defectuos, balonul este preluat de Cubillas și... 3—2. Cât despre portarul Rubinos nu se poate spune altceva decât că este de valoarea Diviziei B, fiind vinovat de privirea celor două goluri.

Eftimie IONESCU

DOCUMENTAR

URUGUAY — U.R.S.S. 1—0 (0—0, 0—0)

A MARCAT: Esparrago (min. 116).
STADIONUL „Azteca” din Ciudad de Mexico, circa 80.000 spectatori.

URUGUAY: Mazurkiewicz — Ubinas, Anchetta, Matosas, Mujica — Cortes, Montero Castillo, Maneiro — Cubilla, Fontes, Morales.

U.R.S.S.: Kavazasvili — Dzoudzasvili, Sesternev, Hurtsilava, Kaplicin — Afonin, Asatiani (min. 73: Kiselev), Muntean — Evrujikin, Bișevet, Hmelnițki.

ARBITRU: D. van Ravens (Olanda).

ITALIA — MEXIC 4—1 (1—1)

AU MARCAT: Gonzales (min. 9), Domenghini (min. 16), Riva (min. 64), Rivera (min. 68) și Riva (min. 76).
STADIONUL „Bombonera” din Toluca, 30.000 spectatori.

ITALIA: Albertosi — Burgnich, Cera, Rosato, Facchetti — Bertini, De Sisti, Domenghini (min. 84: Gori), Mazzola (min. 46: Rivera), Riva, Boninsegna.

MEXIC: Calderon — Vantolra, Pena, Guzman, Perez — Gonzalez, Munguia — Pulido, Valdivia (min. 58: Borja), Fragoso, Padilla.

ARBITRU: M. Scheurer (Elveția).

ECHIPA U.R.S.S. CONTESTĂ ELIMINAREA

CIUDAD DE MEXICO. — Cele 108.000 locuri ale stadionului „Azteca” nu au fost ocupate la meciul U.R.S.S.—Uruguay. Mulți amatori de fotbal au preferat să stea acasă și să urmărească pe micul ecran partida Italia—Mexic.

Întâlnirea dintre fotbalistii sovietici și uruguayeni a avut două aspecte diferite în timpul normal de joc. În prima au avut inițiativa sovieticii, care au atacat susținut de la început, mai ales prin aripa dreaptă Evrujikin, care se lansează în curse senzaționale și stărnește panică în terenul uruguayan. Echipa lui Hohberg răspunde cu un joc bazat pe pase laterale, cu intenția vădită de a frînge ritmul adversarilor, iar acțiunilor sovieticilor le opun o apărare necruțătoare, foarte dură. Matosas de pildă, l-a placat ca la rugbi pe Evrujikin. Primul atac mai periculos întreprins de uruguayeni s-a produs abia în min. 25; Kvazasvili a fost nevoit să plonjeze la picioarele lui Morales pentru a evita golul. Echipa sovietică domină în continuare, dar poarta lui Mazurkiewicz este păzită cu strânsnicie de o perdea de apărători.

La reluare, Uruguay iese mai des la atac, joacă mai deschis, cu combinații mai bine coordonate și construite cu oarecare ingeniozitate, amintind de timpuri de glorie. Ca urmare, își creează ocazii la poarta lui Kavazasvili, ratate însă în min. 56, 61 și 66 de Mujica, Morales și Maneiro. Scorul însă rămâne nemedificat și partida se prelungește. Ritmul este lent în cele două reprize suplimentare, jucătorii par oboșiți. În min. 116 este înscris golul victoriei, după ce mai înainte Bișevet marcaseră un punct anulat pe motiv de ofsaid.

Golul uruguayenilor a fost contestat de sovietici, deoarece în faza premergătoare mingea ieșise în aut, fapt rezultat și din filmul televiziunii mexicane, din care se vede cum Cubilla trage mingea de afară. Constația conducerii echipei sovietice a fost respinsă pe motiv că a fost înaintată după 5 ore și nu după o oră de la terminarea lui, cum pretinde regulamentul. Rezultatul a fost omologat.

SURPRINZĂTOAREA REVENIRE A ITALIEI

TOLUCA. — Entuziasm și disperare pe stadionul „Bombonera”, pe rând printre spectatorii mexicani și turiștii italieni, ale căror încurajări „Me-xi-co, Me-xi-co!” și „Forza Italia!” se încreșau în atmosfera supraîncălzită a tribunelor arhiplâne. Mai întâi au izbucnit în urale „i tifosi”: Italia a început puternic și a obținut trei cornere la poarta lui Calderon. Mexicanii ripostează timid, totuși ei vor face să „sară în aer” tribunele: o acțiune a lui Fragoso aduce balonul la Gonzales — „El capone”, cum e poreclit — care reia imparabil din vole și din apropiere: 1—0! Presiune mare la poarta lui Albertosi, care salvează în extremis în min. 15, respingând în corner un „șut-bombă” al lui Pulido. Antrenorul mexican, Cardenas începe să fie convins că va obține în fine, după atâția ani un succes pe stadionul din Toluca. Dar în plină dominație a gazdelor, un contraatac al italienilor este finalizat de Domenghini: în drum spre plasă, mingea atinge și piciorul lui Guzman, fundașul mexican. Egalarea așterne tăcere în tribune, de unde țigănesc strigătele de bucurie ale celor câteva mii de suporteri „azzurri”. Golul neașteptat îl clatină pe jucătorii gazdă, în schimb dă aripi italienilor, care vor ataca și după pauză, reușind să ia conducerea prin Riva. O zvăcnire aduce pe mexicani într-o ofensivă furioasă, dar apărarea adversă rezistă și la rindu-i lansează contraatacuri. Rivera, în formă mare, urcă scorul la 3—1, stopind elanul mexicanilor. Toluca îi aduce din nou nenoroc lui Cardenas. Cuplul Rivera-Riva creează și al patrulea gol. Disperarea cade definitiv în tabăra gazdelor, iar entuziasmul se așează în mijlocul „tifosilor”, încântați de victorie și jocul superior oferit în finalul meciului de „squadra azzurra”. Spre marea satisfacție a lui Valcareggi: „În sfârșit, am găsit formula de echipă. Rivera și Riva sint cheia jocului nostru. Sper să câștigăm și meciul cu R.F. a Germaniei”. Cardenas n-a mai putut găsi cuvinte pentru acest meci. Și totuși, Mexic a jucat pentru prima dată în „sferturi”.

R.F.G. — ANGLIA UN VERITABIL DERBI

LEON. — Reeditarea partidei Anglia—R.F.G., finala C.M. din 1966, a debutat în ediția ei mexicană cu o lovitură de teatru: un murmur de surpriză s-a auzit pe întreg stadionul atunci când crainicul l-a anunțat în poarta echipei campioane mondiale nu pe Banks recent decorat, ci pe Bonetti, socotit portarul nr. 3 al Angliei. Motivul absenței. Banks resimțea fătura unui șut primit în plină figură în partida cu Cehoslovacia, de la Dobias. Lipsa lui Banks în poartă avea să le fie însă fatală britanicilor și, după meci, antrenorul Ramsey avea să declare cu părere de rău că mai bine îl folosea pe Stepney.

Echipa Angliei începe însă bine jocul, partenerul său părint nervos și crispat de miza importantă a partidei. Se joacă strins în apărare și prudent în atac. Ca urmare, jocul este confuz. Vest-germanii nu-și găsesc ritmul decât din minutul 30 dar cei care au inițiativa sînt englezii care și marchează. Jocul este în continuare în favoarea fotbalistilor insulari care își măresc avantajul la 2—0. Ei păstrează inițiativa și se părea că nimic nu-i va opri din drumul lor spre semifinale. Dar iată că antrenorul vest-german are inspirația de a-l schimba pe Libuda cu Grabowski (după ce-l înlocuise pe Hoetiges cu Schutz). Grabowski se face imediat simțit în atacul formației sale, aduce un suflu proaspăt și, literalmente, trage echipa după el. Revirimentul vice-campioanei lumii este din ce în ce mai accentuat și inevitabilul se produce în min. 82 cînd Seeler, cu spatele la poartă, trimite balonul în poartă cu creștetul capului! Ca și cu patru ani în urmă, minutul 90 găsește echipele cu cite două goluri marcate și, firește, urmează prelungirile. Grabowski, în mare vervă străpunge des apărarea englezilor și în min. 103 el reușește să dea o bună pasă în diagonală lui Löhr. Acesta prelungeste la Müller care, cu un șut scurt, din apropierea porții, înscrie golul victoriei: 3—2 pentru selecționata vest-germană.

Acum, după scurgerea a citeva ore de la disputarea partidei, se poate spune că meciul R.F.G.—Anglia poate primi „premiul” pentru frumusețe, fiind socotit cel mai bun joc de pînă acum al „Mundialului”. Se consideră drept determinant pentru acest rezultat nu numai inteligenta schimbare Libuda-Grabowski, dar și aportul liniei Seeler—Beckenbauer—Overath, mult mai prezentă în joc decât Mullery — B. Charlton—Peters, care a „căzut” în finală. De altfel, se poate spune că din echipa Angliei singurul care a rezistat de-a lungul celor 120 de minute a fost Ball.

DOCUMENTAR

BRAZILIA — PERU 4—2 (2—1)

AU MARCAT: Rivelino (min. 11), Tostao (min. 19 și 52), Jairzinho (min. 75) pentru Brazilia, respectiv Gallardo (min. 28), Cubillas (min. 70).

STADIONUL „Jalisco”, 50.000 de spectatori.

BRAZILIA: Felix — Carlos Alberto, Brito, Piazza, Marco Antonio — Clodoaldo, Gerson (min. 67: Paulo Cesar), Rivelino — Jairzinho (min. 80: Roberto), Tostao, Pele.

PERU: Rubinos — Campos, Chumpitaz, Fernandez, Fuentes — Mifflin, Challe — Baylon (min. 53: Sotil), Leon (min. 61: Reyes), Cubillas, Gallardo.

ARBITRU: Vital Loraux (Belgia).

R.F.G. — ANGLIA 3—2 (0—1, 2—2)

AU MARCAT: Mullery (min. 31), Peters (min. 50), Beckenbauer (min. 68), Seeler (min. 82) și Gerd Müller (min. 108).

STADIONUL municipal din Leon, peste 30.000 spectatori.

R. F. A. GERMANIEI: Maler — Vogts, Fichtel, Schnellinger, Hoetiges (min. 46: Schulz) — Seeler, Beckenbauer, Overath — Libuda (min. 57: Grabowski), Müller, Löhr.

ANGLIA: Bonetti — Newton, Labone, Bobby Moore, Cooper — Mullery, Bobby Charlton (min. 70: Bell), Peters (min. 82: Hunter) — Ball, Lee, Hurst.

ARBITRU: Angel Coerezza (Argentina).

SERIA I

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA A 1-a

Oțelul Galați — Polana Cimpina 2-2 (1-0), Flacăra Moreni — Politehnica Galați 0-0, Portul Constanța — Metrom Brașov 2-2 (1-2), Progresul Brăila — Sportul studențesc București 2-0 (0-0), Metalul București — Chimia Suceava 0-0, Gloria Birlad — Ceahlăul P. Neamț 3-1 (3-1), Metalul Tirgoviste — Știința Bacău 1-1 (1-0), Dunărea Giurgiu — Progresul București 2-0 (2-0).

1. PROGRESUL BUCUREȘTI	29 16 7 6 53-17 35
2. METALUL TIRGOVISTE	29 13 7 9 45-38 33
3. PORTUL CONSTANȚA	29 12 4 12 41-39 30
4. POLITEHNICA GALAȚI	29 12 6 11 33-40 30
5. PROGRESUL BRĂILA	29 13 3 13 46-40 29
6. METALUL BUCUREȘTI	29 10 9 10 37-33 28
7. OȚELUL GALAȚI	29 10 9 10 35-36 28
8. FLĂCĂRA MORENI	29 11 6 12 35-36 28
9. DUNĂREA GIURGIU	29 11 6 12 32-44 28
10. SPORTUL STUDENȚESC BUCUREȘTI	29 10 7 12 42-40 27
11. ȘTIINȚA BACĂU	29 10 7 12 30-37 27
12. CHIMIA SUCEAVA	29 11 5 13 27-31 27
13. GLORIA BIRLAD	29 10 7 12 41-47 27
14. METROM BRAȘOV	29 10 7 12 30-36 27
15. POLANA CIMPINA	29 10 7 12 32-39 27
16. CEHLĂUL P. NEAMȚ	29 12 3 14 32-45 27

ULTIMA ETAPĂ (21 iunie): Ceahlăul P. Neamț — Oțelul Galați, Sportul studențesc București — Gloria Birlad, Știința Bacău — Dunărea Giurgiu, Progresul București — Metalul Tirgoviste, Polana Cimpina — Portul Constanța, Metrom Brașov — Progresul Brăila, Politehnica Galați — Metalul București, Chimia Suceava — Flacăra Moreni.

Minerul Anina — Metalurgistul Cugir 2-1 (2-0), C.S.M. Sibiu — Politehnica Timișoara 2-2 (1-1), Olimpia Oradea — Metalul Tr. Severin 6-0 (3-0), C.F.R. Timișoara — Electroputere Craiova 4-1 (2-0), Vagonul Arad — Chimia Rm. Vlcea 1-0 (1-0), Minerul Bala Mare — C.F.R. Arad 2-0 (1-0), Metalul Hunedoara — Gaz metan Mediaș 4-0 (2-0).

1. C.F.R. TIMIȘOARA	29 14 8 7 44-23 36
2. C.S.M. SIBIU	29 13 9 7 33-26 35
3. MINERUL BALA MARE	29 14 6 8 27-13 34
4. POLITEHNICA TIMIȘOARA	29 13 6 9 51-33 32
5. C.S.M. REȘIȚA	29 13 6 9 36-24 32
6. MINERUL ANINA	29 14 1 14 51-40 29
7. OLIMPIA SATU MARE	29 13 3 10 30-28 29
8. ELECTROPUTERE CRAIOVA	29 12 5 12 31-46 29
9. VAGONUL ARAD	29 10 8 11 24-25 29
10. METALUL HUNEDOARA	29 11 5 13 34-31 27
11. METALURGISTUL CUGIR	29 12 3 13 30-32 27
12. OLIMPIA ORADEA	29 11 5 13 46-50 27
13. C.F.R. ARAD	29 10 5 12 36-40 25
14. CHIMIA RIMNICU VLCEA	29 10 4 15 27-48 24
15. GAZ METAN MEDIAȘ	29 10 2 14 27-40 22
16. METALUL TURNU SEVERIN	29 7 12 10 21-57 16

ULTIMA ETAPĂ (21 iunie): Gaz metan Mediaș — C.S.M. Reșița, Electroputere Craiova — Olimpia Oradea, C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu, Politehnica Timișoara — Minerul Anina, Metalul Tr. Severin — Vagonul Arad, Metalurgistul Cugir — C.F.R. Timișoara, Chimia Rm. Vlcea — Minerul Bala Mare, Olimpia Satu Mare — Metalul Hunedoara.

DIVIZIA C

UN ÎNVINGĂTOR MERITUOS

Prahova Ploiești — Flacăra roșie Buc. 0-1 (0-0)

A MARCAT: Cucuș (min. 60).

PRABOVA: Gheorghiu — Bucur, Andreescu, Toma, Rădulescu — Costache, Moroianu — Ciobanu, Constantin, Teacă, Lupu (min. 46: Stelian).

FLĂCĂRA: Cojocaru — Tănăsescu, Coman, Dănescu, Gheorghe — Ganciu, Grigore — Dascălu (min. 46: Simion), Cucuș, Tudor, Solici.

A arbitrat foarte bine Adrian Macovei (Bacău).

Nici una din cele două com-batante, nu a fost preocupată de obținerea cu orice preț a celor două puncte. Aceasta deoarece pozițiile lor în clasament, sint destul de mulțumitoare. În lipsa interesului pentru puncte, echipele au căutat — spre lauda lor — să realizeze un joc frumos, spectaculos, merit să satisfacă cele câteva sute de spectatori care s-au încumetat să îndure căldura copleșitoare.

Începutul a aparținut gazde-lor, care au atacat mai insis-tent, fiind chiar pe punctul de a înscrie încă din primul minut. Bucureștenii, calmi și siguri în apărare, au reușit să evite primirea golului. Presin-gul ploieștenilor scade treptat din intensitate, oferind astfel posibilitatea oaspeților, să-și organizeze mai bine jocul la mijlocul terenului, obținând chiar o dominare ce le-a per-mis înțierea citorva acțiuni rapide din care au rezultat o-cazii clare de gol, ratate cu foarte multă ușurință de Tu-dor și Cucuș.

La reluare, Bucureștenii au părut mult mai proaspeți în joc, dominându-și adversarul, printr-o înșelătoare alternan-țe de pase scurte cu pase lungi ce a surprins apărarea gazde-lor. Golul bucureștenilor a fost urmarea unui astfel de contraatac. După primirea lui, atacurile ploieștenilor au de-venit din ce în ce mai insis-tente, dar s-au năruit... la pi-cioarele apărătorilor bucu-reșteni.

I. VASILE
correspondent

CU ȘI FĂRĂ ANTRENOR...

Voința București — Olimpia Giurgiu 0-0

VOINȚA: Mocanu — Dinu, Gavrilă, Frunză, Popa — Bîzgu, Dumitrescu (min. 73: Tudor) — Rădoi, Costache (min. 46: Stoiciu II), Stoiciu I, Ilie.

OLIMPIA: Gheorghiu — Nidelea, Rădoi, Budorincă, Spo-lală, Bigan, Țint — Marin, Ilie, Frincu, Jelescu (min. 46: Ioanșescu).

A arbitrat foarte bine Nicolae Stăvru (Constanța).

Meciul a fost dominat de gazde, care au ratat o sume-denie de ocazii, în ultimă in-stanță bara opunându-se go-lurilor gata făcute (min. 24, 34, și 35). În schimb, giurgiu-venii s-au apărut supranume-ric, desăvârșind rare dar pe-riculoase contraatacuri, bine dirijate de tânărul și talenta-țul Frincu.

În finalul partidului pe bucu-reșteni l-a părăsit condiția fizică, deoarece o perioadă de timp pregătirile lor au fost stopate din lipsă de antrenor.

Abla în ultimele patru etape jucătorii și-au reluat organizat antrenamentele, dirijate de Ion Stoicor. Meritul lui este că în această perioadă, cu patru titulari accidentați, a obținut cinci puncte. În parti-dă cu Olimpia noul antrenor a introdus în formație, cu mult curaj doi juniori (Tudor și Stoiciu II) care au cores-puns pe deplin.

S. BRĂȘOVEANU

CURAJUL ANTRENORULUI GALIS

Chimistul Baia Mare — C.I.L. Gherla 1-1 (1-0)

AU MARCAT: Mindruț (min. 37) și Grigoran (min. 79).

CHIMISTUL: Decsel — Valda, Szetel, Bucă, Szakal — Mesker, Feldman — Balogh, Hudekuti, Rozsnyay IV, Mindruț (min. 46: Hoffmeister).

C.I.L.: Botiș — Butuza I, Harmadi, Costea, Mureșan — Engi, Butuza II — Ene, Ostian, Florian, Soboszlai (min. 72: Grigoran).

A condus excelent, Otto Anderco (Satu Mare).

În partida cu C.I.L. Gherla, antrenorul Paul Galis a pre-sentat o echipă cu mulți tineri care au dat deplină sa-tisfacție. Unul dintre ei — Mindruț — s-a dovedit a fi un temut șuteur. Și cellalt s-au comportat destul de bine, oferind spectatorilor, temători la început, un frumos recital fotbalistic. Cursele lui Rozs-nay IV, conducătorul atacului băimărean, au fost deseori aplaudate la scenă deschisă. Iar tehnica și inventivitatea celor două extreme, Hudekuti și Hoffmeister, au încântat.

Oaspeții au prezentat o e-chipă solidă în apărare, cu o linie de mijlocăși bună și creatoare, avind în centrul li-niei de atac doi talentați ju-cători — Ostian și Grigoran.

V. SASARANU
correspondent

DIVIZIA A

INVENTIVITATEA

CLUJENILOR

A DECIS VICTORIA

Partida din cadrul etapei a 29-a a Diviziei A dintre „U” Cluj și A.S.A. Tg. Mureș, pro-gramată mai de vremea din cauza apropiatelor înlăturări pentru Campionatul european studențesc, s-a des-fășurat într-un coast-anoni-mat, lucru ce s-a resfrint de altfel și în anonimatul fotba-listic al celor două echipe. Ambele formații au etalat nu-meroase greșeli de ordin tehnic-tactic. Totuși „U” Cluj, cu un plus de inven-tivitate, dominând mai intens, a reușit să înscrie de două ori și să-și adjucece o meri-tată victorie.

V. MOREA
correspondent

„U” Cluj — A.S.A. TG. Mureș 2-0 (1-0)

Au marcat: ADAM (min. 23 din 11 m) și PRIPICI (min. 76).

STADION: Municipal, timp frumos, spectatori aproxima-tiv 5.000.

„U”: Moldovan 7 — Crețu 1, Pexa 8, Cîmpeanu 7, Soptreanu 7 — Anca, 5, Oprea 5 — Uifăleanu 7, Munteanu 6 (min. 70 Mureșan 6), Adam 6, Co-man 6 (min. 46 Pripici 7).

A.S.A.: Solym 6 — Sjeam 6, Dondos 6, Ispr 7, Czako 5 — Nistor 6, Clutac 5 — Stan 5, Fazekas 6, Hajnal 5 (min. 63 Trăzneș 6), Lucaci 6.

Arbitru: Petre Sottr (Me-dias) 9.
La tineret-rezerve: 0-1 (0-0).

DIVIZIA B

ÎN LIMITELE SUBMEDIOCRITĂȚII

Metalul Buc. — Chimia Suceava 0-0

METALUL: Petre Iosif — Nedelcu, Sandu, Apostol, Ma-teescu II — Dobre, Vasilescu (min. 57: Stan) — Iancu, Georgescu, Dumitru Emil, Roman.

CHIMIA: Sîdac — Ruzoiianu, Gheghe, Nedelcu, Mihăilescu — Danileț, Borcău — Nicolau, Teodosiu, Gălățeanu, Roșu. A arbitrat corect Em. Vlaiculescu (Ploiești).

Puținii spectatori prezenți în tribunele stadionului Metalul (multora nu le-a convenit, desigur, ora la care a fost programat meciul: 12 h) au asistat la o partidă anostă care a opus două echipe obosite, plictisite de fotbal, incapabile să desfășoare un joc care să se ridice peste nivelul medio-erității. Atât Metalul, cât și Chimia n-au făcut nimic pe parcursul celor 90 de minute de joc pentru a scoate din anonimat disputa în care s-au angajat fără ambițiile care ar trebui să traverseze orice în-trecere sportivă. Jucători ta-lentați ca Sandu Gabriel, Da-nileț, Teodosiu, Gălățeanu, Iancu etc., altădată exemple de seriozitate și dăruire, s-au complăcut, duminică la prinz,

într-o evoluție (dacă poate fi numită așa) stearsă, fără cu-loare, ternă, care nu le face cinste.

E adevărat, gazdele au atacat mai mult, dar fără aplombul necesar înscrierii unor goluri, cei mai periculoși jucători do-vedindu-se fundași laterali Mateescu II și Nedelcu, sin-gurii care au încercat să-l surprindă pe Sîdac, destul de nesigur în poarta Chimiei. La rîndul lor, sucevenii s-au a-părat supranumeric, trimițind multe mingi în aut, chiar și după ce metalurgiștii au ră-mas în 10 jucători (min. 60), cînd arbitrul l-a eliminat jum-pe Roman pentru lovirea in-tenționată a adversarului.

Laurențiu DUMITRESCU

MINUTUL 12: DOUĂ ELIMINĂRI!

Gloria Birlad — Ceahlăul P. Neamț 3-1 (3-1)

AU MARCAT: Knall (min. 10), Mustață (min. 27), Co-dreanu (min. 35) și Pătrașcu (min. 39).

GLORIA: Cuteanu — Beniovski, Vlad, Knall, Poalelungi — Mărgărit, Codreanu (min. 61: Suciu) — Mustață, Kusch, Dascălu, Stăicu (min. 25: Moarcăș).

CEHLĂUL: Mitrofan (min. 39: Popa Petre) — Nicoră, Ieneș, Gheorghe, Zaharia — Niță, Drăgan — Onica (min. 39: Marin), Negustoru, Pătrașcu, Belizna.

A arbitrat foarte bine, V. Dumitrescu (București).

Meci cu miză deosebit de importantă reflectată atât în atmosfera din tribune cât și pe teren, unde jucătorii, co-pieșii total de importanța celor două puncte puse în joc, au abordat partida într-o nervozitate excesivă. La două minute de la deschiderea sco-riului de către gazde prin Knall în min. 10, arbitrul V. Dumitrescu a fost nevoit să-l elimine pe Belizna și pe Be-niovski. Din acest moment, jucătorii încep să se preocupe mai mult de minge decît de picioarele adversarului.

atace dar înlocuirea lui Mi-trofan cu Popa face ca apă-rarea oaspeților să devină mai sigură.

N. MODREANU
correspondent

CUPA ROMÂNIEI

DINAMO BUCUREȘTI, PRIMA SEMIFINALISTĂ

Birlădenii, stăpîni pe cen-trul terenului, continuă să atace construind cu grijă ac-țiuni ofensive în care excelează Mustață și Knall. În min. 27 Mustață majorează ucorul la o splendidă centrare a lui Codreanu, iar în min. 35 Co-dreanu încheie seria golurilor birlădene. Replica oaspeților a fost destul de îndrăzneată dar cam ineficăce în fața unei apărări ferme în care Vlad și Mărgărit au jucat fără gre-seală. Din acest motiv Ceahlăul încearcă poarta mai mult de la distanță, uneori destul de periculos (Nicoră, Gheorghe și Pătrașcu). În min. 39 ea reușește să reducă din handicap prin Pătrașcu la o btlăială a apărării adverse. După pauză nimic de sem-nal. Gazdele continuă să

La Sibiu, oraș — după cîte se pare preferat pentru găzduirea jocurilor de cupă pe te-ren neutru — s-au confruntat în cadrul primului sfert de finală formațiile Dinamo București și Jiul. De fapt, ca să respectăm adevărul în li-mitele sale, echipa lui Ozon și-a măsurat de astă-dată for-țele cu un „11” bucureștean cu mult deosebit față de cel în-tînit în campionat, în care improvizările impuse de ab-sența a nu mai puțin de șapte titulari, reținuți în loturile re-prezentative, îi făceau inerent la prima vedere, victimă a-proape sigură. Și poate tocmai de aceea, înainte de începerea meciului, antrenorul echipei din Petroșani, în virtutea pro-priei lor experiențe, manifes-tau suficiente temeri în pri-

vința rezultatului, temeri pe care, paradoxal parcă, elevii lor au ținut să le confirme la capătul celor 90 de minute de joc. De ce? Pentru că jo-cul acestora generat de o a-titudine de subestimare a adversarului, a purtat — cu mici excepții în prima repriză — amprenta unui amestec de

confuzie și superficialitate în atac, neglijență și risc în apă-rare, care nu puteau duce în final decît la o înfrîngere, a-parent surprinzătoare, dar me-ritată.

De partea cealaltă, antre-no-rul Șt. Stănculescu spera, fără să-și facă însă iluzii, în privința unei calificări specta-

culoase, dar destul de încre-zător în experiența jucătorilor din vechea gardă, în puterea de luptă și mai ales în do-rința de afirmare a reprezen-tanților noului val dinamovist. Și speranțele sale s-au împli-nit într-un final victorios la realizarea căruia au contri-buit în egală măsură, calmul și siguranța lui Andrei, Nun-weiller IV sau Ștefan, virtuozitatea tehnică a lui Pircălab și îndeosebi aportul hotărîtor al unor tineri și talentați ju-cători dintre care remarcăm în primul rînd pe atacantul Doru Popescu (autorul celor două goluri) și apărătorii Pe-tre Nicolae și Petrică, amîndoi cu frumoase perspective de viitor.

Mihai IONESCU

Dinamo București — Jiul 2-1 (0-0)

AU MARCAT: Doru Popescu (min. 57 și 74) și Pe-ronescu (min. 48).

DINAMO: Andrei — Petre Nicolae, Cheran, Nunweiller IV, Ștefan — Petrică, Haidu — Pircălab, Sălceanu, D. Popescu, Moldovan.

JIUL: Ștan — Mihăilescu, Georgevici, Georgescu, Po-pescu — Cotorman, Sandu (min. 46: Marinescu) — Pe-ronescu, Ion Constantin, Libardi, Naidin (min. 80: Popa Remus).

A arbitrat foarte bine Cornel Nițescu (Sibiu).

EFECTELE NEAȘTEPTATE ALE TELEVIZIUNII

Retransmisile televizate ale meciurilor de la campionatul mondial din Mexic perturbază întreaga Europă (unde noaptea devine zi) și au urmări neașteptate. De pildă, în Marea Britanie vinzarea ceaiului s-a dublat! Folosirea televizoarelor în număr tot mai mare și pe o durată tot mai lungă, a făcut să crească notele de plată către societățile de electricitate, cu urmări: discuții între soți!

În Italia viața a devenit... imposibilă: toată noaptea posturile de radio și televiziune funcționează din plin, puse la maximum. Nimeni nu poate să se odihnească. Cu câteva zile în urmă, un bărbat și-a aruncat soția pe fereastră de necaz că Riva ratase o bună ocazie. Din fericire, gestul n-a avut urmări rele pentru că cei doi locuiau la parter.

În sfârșit, multe magazine și întreprinderi din Franța, R.F.G. și Danemarca și-au modificat orele de lucru pentru a da posibilitate salariaților să asiste la confruntările din Mexic: programul începe mai târziu și, firește, se încheie mai târziu, seara, pentru a nu se perturba bunul mers al întreprinderilor.

O REZERVĂ... CELEBRĂ

Selecționat, cum se spune, în ultimul moment, faimosul Nobby Stiles (faimos mai ales prin duritatea lui în joc), așteaptă cam de mult pe banca rezervelor. În așteptarea unui meci în care să joace, Stiles se amuză, cum se vede, ca un „westman”. Cu o pălărie de fermier în cap și cu un pistol în mână...

NUMEROȘII turiști peruvieni veniți la Leon să-și încurajeze echipa în partida cu Bulgaria, au lipit pe mașinile lor placi de mari pături inscripționate: „Peru va fi campion mondial” și „Peru 3 — Bulgaria 0”. Peru a obținut victoria, cu adevărat, numai că scorul a fost altul. Iar cit privește al doilea vis al peruvienilor, de a fi campioni mondiali...

STADIONUL din Leon este înzestrat cu o magnifică tabelă de marșaj electrică, pe care apar numerele și numele jucătorilor, minutele de joc și situația la meciurile din celelalte grupe.

LA INTRĂRILE pe stadionul din Leon au fost zăriți turiști din Bolivia împărțind spectatorilor bilete de bancă în pesos (moneda mexicană) pe care era înscris un apel adresat tuturor sportivilor din lume de a sprijini cererea Boliviei de acces la... Oceanul Pacific...

UNII jucători englezi poartă la încheietura mîinii o... brățară de pînză ca să-și steargă sudoarea de pe frunte fără să se murdărească!...

GRUPA de la Guadalajara a pasionat așa de mult încît majoritatea oamenilor de fotbal și-au dat întâlnire aici. Afară de Helenio Herrera, Vava, Pedro Escartin, Danny Elanchflower, Billy Wright, au mai fost prezenți: Villalonga (Spania, fost antrenor al naționalei), Joe Mercer (Anglia — managerul lui Manchester City), Benito Diaz, Kemeter (Franța) etc. etc.

ZIARIȘTII englezi încearcă să pună pe picioare la Ciudad de Mexico un meci între o selecționată a presei britanice și o reprezentativă a colegilor din restul lumii.

DESPRE MECIUL PERU—BULGARIA, cu senzaționala lui răsturnare de scor (3—2, după ce învinși au condus cu 2—0), încă se mai discută în Mexic. Partida furnizată de peruvieni l-a făcut pe Kené Mauss, fostul căpitan al lui R. C. Strasbourg să declare că „Peru de azi poate fi foarte bine comparată cu „Brazilia de ieri”. Un frumos omagiu pentru Didi și trupa lui.

UN SALARIAT al unei lăptării din Schweinfurt, cîștigător al unui concurs de pronosticuri desfășurat în R. F. a Germaniei (premiu: trei săptămîni, gratuit, în Mexic pentru a asista la „Cupa lumii”) a renunțat în ultima clipă la premiul său: soția îi amenințase cu divorțul dacă prefera fotbalul.

ÎN MEXIC, fotbalul, ca și corida, se joacă la „sol y sombra” (soare și umbră). Contrastul violent între zonele luminate și cele umbrite a jucat multe renghiuri, posesorilor de televizoare în culori. Se știe că acestea sînt mult mai sensibile decît cele alb-negru la diferențele de luminozitate. Rezultatul: în Franța, multe televizoare în culori au fost schimbate în zilele „Mundialului” cu cele clasice.

CULESE DIN PRESA STRĂINĂ

Ziarul mexican „ESTO” (Ciudad de Mexico) după meciul Italia — Uruguay (0—0), aprecia ca monoton, lipsit de orice spectaculozitate, a scris printre altele: „În finalul primei reprize, Boninsegna i-a dat un pas ideal lui Riva... A fost unica ocazie avută de Italia și ea a fost ratată de Riva, jucătorul care ARE UN PIERDUT DE AUR ȘI ALTUL DE LEMN”.

„L'EQUIPE” din Paris și-a intitulat astfel cronică meciului Brazilia — Anglia (1—0): „CAFEAUA BRAZILIANĂ I-A ÎMPIEDICAT PE ENGLEZI SĂ DOARMA”.

Despre același meci „FRANCE-FOOTBALL” a scris un

material intitulat „BRAZILIA A CISTIGAT O BATALIE, ANGLIA N-A PIERDUT RAZBOIUL”.

Tot „FRANCE-FOOTBALL” publică replica antrenorului român St. Covaci la o afirmație a lui Helenio Herrera: „Amicul meu Helenio Herrera exagerază. El nu încetează cu elogiile la adresa fotbalului ofensiv al brazilienilor, deși el este cel care a făcut să se betoneze, inteligent, de altfel, toată Europa”.

PARTIDA ANGLIA — BRAZILIA este comparată de presa engleză nici mai mult nici mai puțin decît cu o „magie”. Astfel, trimisul co-

tidianului londonez „Times”, scrie: „Este dificil să găsești cuvinte pentru a descrie meciul Anglia — Brazilia. E ca și cum ai vrea să dai o culoare vîntului! Am văzut un fotbal de o altă dimensiune. Ceva ce ține de magie”.

CIT DESPRE JOCUL Brazilia — Cehoslovacia, un ziar din Ciudad de Mexico afirmă că „Pele și Jairzinho au scris pe stadionul Jalisco o pagină nemuritoare din istoria fotbalului. La acest nivel, arta fotbalului demonstrată de sud-americani și plăcerea de joc a brazilienilor au oferit un extraordinar contrast cu tristetea și prudența excesivă a jocului european”.

3 ANI PIERDUTI ÎN 180 MINUTE!

Mai întîi în meciul cu Peru, în care echipa sa a și condus la un moment dat cu 2—0 și nimic nu lăsa să se întrevadă deznodămîntul final, apoi în jocul cu R.F. a Germaniei de care se lega ultima spe-

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

BULETIN MEXIC '70

ORIZONTAL: 1) Echipă marilor vedete — A înscris primul gol al echipei noastre la Guadalajara. 2) Creditat cu o comportare peste așteptări — Calificată în „sferturi” la golaveraj (Puebla). 3) Participarea Braziliei în etapa următoare, după meciul cu Anglia — Culoarea echipamentului cehoslovac. 4) Anotimpul lui Juanito — Fundaș utilizat de Zagalo. 5) Plot, în finală! De... Torre. A suspenda — Nicolae Lupescu. 6) Dure prin excelență. 7) Blondul nostru „corsar”, remarcat de presă. 8) Înaintaș al „azzurri”-lor — Scumpe (fig.) — Hurjilava, pe extreme! 9) ...Adamache, apărător din

„groapa cu lei” — ...Mo-teira. 10) Prezent în linia fundașilor bulgari în meciul cu Peru — Dobrin, la una din tușe! 11) Mijlocăș vest-german, autor al unui gol în poarta lui Simconoc — Riu în Alsacia — Helmuth Schon. 12) Marea și ultima confruntare din Mexic — Jucător mexican, care a marcat în poarta Salvadorului. 13) ... Paulo, echipa lui Gerson — ... De-leanu.

VERTICAL: 1) Exclamație apreciativă la adresa „tricolorilor” — Altă echipă calificată în „sferturi” — Felix Salinas. 2) Fundaș italian în meciul cu Uruguay — Favorită care nu a strălucit în „serii”. 3) Personaj din trecut — Unul dintre cei mai periculoși „cariocas”. 4) ... și antrenorul respectiv — Limba maternă a arbitrilor poliglot Kandil. 5) Ținut... pe centrul — Personaj din vechime — Parteneră a întrecerilor. 6) Unități monetare englezești, acordate substanțial

cluburilor de către federație, în caz de accidente la C. M. — „Egalul” din partida inaugurală — Dare. 7) Vava, în tripletă! — Rocă sedimentară. 8) Talent de necontestat — Există. 9) Marii jucători — În coasta corăbiei. 10) Sătmăreanu, Dinu și Mocanu... se opun! — Rădulescu, „cavaler” de pe platouri — „...-trick”, isprava lui Müller din meciul cu Peru. 11) Înfrîntul lui Neagu în confruntarea cu Cehoslovacia — Bătute... măr pe stadiioanele din Mexic. 12) Jucător la Celtic — Antrenorul lui Uwe și ceilalți — Onofre, în preliminarii! 13) Tară din continentul lui Allal, Houman și Slimani — Talent — Hugo Sotil. 14) Riu în America de Sud — Înaintaș englez, autor al unei mari ratări în meciul cu Brazilia — „Arantes do Nascimento”.

Cuvinte mai puțin cunoscute: AMIR, EHN, ADAU, UYA, ARD.

G. C.

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 211

ORIZONTAL: 1) Azteca — Canedo. 2) Leon — U.R.S.S. — Cil. 3) Bulgaria — Suda. 4) I — Uluit — Bp — In. 5) Acas — Moral — D. 6) Franța — Manera. 7) Ig — Drum — Zito. 8) Fem — Italia — Ub. 9) Anina — Rul — Sse. 10) Tie — Domide — L. 11) Mi — Grecia — R.F.G. 12) Intrus — N — Mali. 13) Maria Isabel — A.

ADIO MEXIC!

Fericit că a reușit totuși, să „prindă” măcar 61 de minute de joc, părăsind banca rezervelor la ultimul meci al Romanelor, „Tamango” își exprimă bucuria evenimentului în sunete de gitară. În fata avionului cu care a făcut drumul de întoarcere în țară. Este momentul despărțirii de țara în care visase să facă partide mari...

DIN MICILE ȘI MARILE DRAME ALE „MUNDIALULUI”

CU UN SINGUR GOL...

Abia începuse meciul Italia — Suedia și în min. 11 „azzurrii” au obținut un corner, executat scurt de Fauchetti la Domenghini. Acesta a făcut oțiva pași și a șutat puternic dar nu imparabil, la poarta lui Hellström. Acesta se afla pe traiectoria mingii, era sigur c-o va putea bloca. Dar mîineca, buclucase. S-a strecurat pe sub el în plasă! Spre disperarea lui Hellström. Suedia a pierdut meciul cu acest gol stupid. Dar nu numai atît. Golul lui Domenghini a anulat toată munca lui Hellström, dusă cu răbdare și îndrăgire luni de zile. Suedezul se pregătise pentru acest campionat mondial cum poate nu făcuse un altul. A mers pînă acolo încît pe propria-i cheltuială s-a dus la Londra, unde — cum am mai scris — s-a antrenat timp de două luni cu Chelsea și portarul acestei echipe, Bonetti!...

NUMAI 8 MINUTE!...

Reprezentativa Uruguayului a fost condusă magistral de căpitanul său Pedro Rocha în preliminariile acestui campionat. Se poate spune chiar că Rocha a contribuit cel mai mult la calificarea echipei pentru turneul final. Însăși Rocha se pregătise cu ambiție pentru turneele din Mexic. Erau încă vii amintirile neplăcute din ediția engleză a C. M. și avea de luat o revanșă.

N-a avut însă noroc. O ciocnire cu fundașul israelian Schwager l-a scos din luptă, definitiv, pentru tot campionatul, în min. 8 de joc! Atît a apucat să joace Rocha într-o competiție pentru care se pregătise luni de zile.

O NOAPTE DE INSOMNIE

Oricît de experimentați ar fi, unii fotbaliști trăiesc cu mult înaintea emoțiilor unui meci important. Unul dintre aceștia este Lucescu al nostru. Dinamovistul are cu regularitate asemenea stări. Înaintea meciului cu Anglia, de pildă, el a petrecut „o noapte albă”. N-a putut închide nici o clipă ochii. Ceea ce nu l-a împiedicat să facă o partidă bună contra campionilor mondiali.

FOTBALUL C. M.

ȘI... CURSELE DE CAI

Interesul enorm cu care este urmărit campionatul mondial în Mexic, frecvența meciurilor și a transmisiunilor pe micul ecran din toate cele patru grupe au periclitat interesele celorlalte spectacole sportive și mai ales cele ale hipodromurilor mexicane. Cum cursele de cai au loc de regulă în fiecare marți, joi, sîmbătă și duminică și cum în aceste zile au fost și sînt programate jocuri în C. M., organizatorii hipici au luat măsuri pentru instalarea de televizoare în tribunele hipodromurilor. Și, bineînțeles, n-au uitat să anunțe acest lucru prin presă și prin afișe enorme expuse în oraș.

CARICATURISTUL FRANCEZ DERO ȘI MECIUL BRAZILIA — ANGLIA

CU 4 ZILE ÎNAINTEA FINALEI „CUPEI JULES RIMET“

17 iunie — semifinalele
20 iunie — meciul pentru locul 3
21 iunie — marea finală pentru „Zeița de aur“

Acestea sînt ultimele etape ale maratonului fotbalistic din Mexic, care a polarizat în această perioadă atenția sutelor de milioane de spectatori și telespectatori, dovedind astfel marea pasiune pe care o stîrnește și atracția magică a balonului rotund în lume.

Numărul echipelor s-a redus succesiv, dar pasiunea n-a scăzut nici un moment. Dimpotrivă. Semifinalele se anunță și mai palpitante, ca să nu mai vorbim de finală, care va opune în orice caz două foste deținătoare ale titlului suprem, reprezentante a două continente, rivale înfocate în domeniul fotbalului: Europa și America de Sud.

În preajma acestor ultime acte, ecourile „sferturilor“ se încrucișează cu veștile semifinalelor și finalelor. Redăm mai jos, „ceva“ din „atmosfera mexicană“ la ora actuală.

Gerd Müller înscrie spectaculos golul care a adus victoria, în prelungiri, reprezentativei R. F. a Germaniei.

Telefoto: A.P.—AGERPRES

GOLUL CARE A ELIMINAT CAMPIONA MONDIALĂ!

DE CE AU FOST SCHIMBATE LOCURILE DE DISPUTARE A SEMIFINALELOR

Faptul că comisia de organizare F.I.F.A. a stabilit ca meciul Italia — R.F.G. să se dispute la Ciudad de Mexico, iar Brazilia — Uruguay la Guadalajara și nu invers, CUM SE ȘTIA, a produs nedumerire și chiar un protest din partea delegației uruguayene, protest respins de F.I.F.A.

Precizarea făcută de purtătorul de cuvînt al comisiei de organizare, René Courte, arată că de fapt, în ianuarie, la ședința în care s-a făcut tragerea la sorți, se hotărîse numai care să fie se-

mifinalele (învîgătorul de la Ciudad de Mexico cu cel de la Guadalajara și cîștigătorul de la Toluca cu cel de la Leon) și orașele alese (Ciudad de Mexico și Guadalajara), urmînd ca la timpul potrivit să se stabilească precîs locul de disputare a fiecărei semifinale. Și acest lucru a fost decis la ședința sa de luni, cînd — la propunerea președintelui F.I.F.A., sir Stanley Rous — comisia de organizare a dat formă definitivă programului. Această propunere, acceptată de majorita-

tea membrilor comisiei, a fost făcută pentru a reduce la maximum posibil deplasările echipelor.

De asemenea, în aceeași ședință, comisia de organizare a delegat arbitrii jocurilor: Yamasaki (Mexic) la Italia — R.F.G. și Ortiz de Mendibil (Spania) la Brazilia — Uruguay.

CARNAVAL ÎN BRAZILIA

Se știe, după fiecare victorie a echipei Braziliei, admiratorii fanatici ai fotbalului carioca (a se citi toată populația orașului Rio de Janeiro) au organizat spontan, în stradă, mari manifestații de simpatie. După trei experiențe precedente (meciurile din grupă ale Braziliei), poliția a decis luarea unor măsuri de precauție înaintea meciului cu Peru. A fost interzisă astfel circulația pe unele artere principale, s-a ordonat închiderea temporară a cîtorva restaurante. Zadarnic însă. Calificația în semifinale a echipei lui Felé, a provocat manifestații populare care au depășit în amploare, culoare și zgomot pe cele anterioare: pe principalele străzi circulația a fost paralizată, mii de mașini întretaieau un zgomot asurzitor cu claxoanele lor, pe-tarde izbucneau la tot pasul, o pădure de drapele naționale se agita deasupra mulțimii entuziaste!

KACIALIN, DECEPȚIONAT

În tabăra jucătorilor sovietici, înaintea meciului cu Uruguay domnea un optimism nedîsimulat. Adaptarea perfectă la condițiile de altitudine și climă era considerată în unanimitate un atu decisiv și totuși...

După cele 120 de minute de joc contra Uruguayului, echipa sovietică nu-și putea ascunde amărăciunea înfrîngerii, cu atît mai mult cu cît ea trăia sentimentul de a fi fost nedreptățită de arbitru în timpul jocului. Cu toate acestea, la obișnuita conferință de presă, antrenorul Kacialin a afirmat cu demnitate: „Eu nu mă pot pronunța asupra validității golului întrucît am fost departe de fază și n-am putut observa ceea ce jucătorii mei afirmă însă cu toată convingerea: anume că mingea era ieșită în aut“.

Alături, antrenorul Uruguayului, Hohberg, cu fața impasibilă, masca perfect emoția succesului. Discret și modest, el s-a mulțumit să declare doar atît: „Ne-am croit cu dificultate drum pînă în semifinale. Marele nostru dușman a fost căldura, căreia fiecare jucător i-a plătit pînă acum un tribut de patru și chiar cinci kg“.

„FIECARE JOACĂ AȘA CUM POATE“

O DECLARAȚIE A LUI ANGELO NICULESCU
FĂCUTĂ LA PLECAREA DIN GUADALAJARA

Înainte de a părăsi Guadalajara pentru Ciudad de Mexico, ANGELO NICULESCU a făcut ziaristilor care zilnic invadau Gran Hotel, următoarea declarație reluată de toate agențiile de presă:

„Am sosit la Guadalajara ca niște rude sărace, chiar foarte sărace în această grupă bogată în tenori. Cu toate acestea, dacă arunc o privire retrospectivă, nu văd rațiunile pentru care aș pleca de aci nemulțumit. Poate doar la gîndul că ne-a lipsit experiența internațională pentru a exploata mai bine calitățile pe care le-au dovedit jucătorii noștri în cursul celor trei meciuri pe care le-au disputat“.

Voi regreta întotdeauna că n-am reușit să ne atingem obiectivul în cursul primului meci susținut, cel cu Anglia. Desigur, mulți dintre dumneavoastră ne-ați reproșat tactica noastră foarte defensivă; dar ce să fac? Fiecare joacă așa cum vrea și, mai ales, așa cum poate. Noi n-am avut pretenția ca de la intrarea în competiție să-i batem pe campionii lumii. Am sperat doar să-i constringem la un meci egal. Acest punct, cucerit, ar fi fost capital pentru noi, așa cum au și demonstrat evenimentele ulterioare. Dar în momentul părăsirii Mexicului nu voi avea nici un regret. Pentru prima noastră participare la această fază finală a campionatului mondial cred că ceea ce au reușit jucătorii noștri nu a fost atît de rău“.

CRITICI ÎN ANGLIA

Mare decepție în Anglia, în rîndurile specialiștilor, în presă și printre susținătorii echipei naționale, după eliminarea acesteia de către reprezentativa R. F. a Germaniei, care și-a luat astfel mult dorita revanșă pentru eșecul din 1966, în finala „World Cup“-ei. Ceea ce a decepționat mai ales a fost — cum a subliniat portarul echipei Arsenal, Bob Wilson — faptul că echipa Angliei a pierdut meciul în care a jucat cel mai bine de la începutul turneului final. Nota dominantă, rezultată din ziare este că jucătorii englezi s-au comportat bine și că s-au bătut pînă la urmă pentru victorie. Unul din specialiștii englezi reușiți de studiul de radio Londra, a subliniat însă că vest-germanii au jucat totuși foarte bine și că au meritat victoria, pe care o atribuie unei „mișcări tactice“ subtile a lui

Schön: introducerea în joc a lui Grabowski. „Din acest moment, jocul le-a aparținut“ — a spus el arătînd totuși că portarul Bonetti a apărut bine și că nu i se poate reproșa eșecul.

Într-o declarație, sir Alf Ramsey a recunoscut că echipa n-a știut să păstreze controlul jocului, dar s-a declarat „încrîzător în jucătorii săi“ pentru că ei alcătuiesc „o excelentă echipă“. Nu lipsesc însă criticile, care susțin că „echipa Angliei a oferit victoria vest-germanilor“. Unul din cei mai vehemenți critici este antrenorul Tommy Docherty, care în ziarul „Daily Sketch“ îl acuză direct pe Ramsey pentru că „a refuzat să se ocupe de relațiile publice ale englezilor în Mexic, atrăgîndu-și antipatia publicului; echipa Angliei n-a fost complet pregătită după 4 ani și n-a știut să aleagă jucătorii care-i trebuiau“.

URUGUAY-ITALIA SAU BRAZILIA-R.F.G.?

PRONOSTICURILE LUI
SCHIAFFINO, DIDI, HERRERA ȘI MITICI

SCHIAFFINO (fost internațional uruguayan, autor al victoriei la C.M. din 1950): „Se va repeta istoria din 1950, Uruguay va învinge Brazilia și va respecta ciclul de 20 de ani în cucerirea „Cupei Jules Rimet“. Uruguay are o apărare mai bună, iar contraatacurile sale vor decide meciul“.

DIDI (fost internațional brazilian, antrenorul Perului): „Brazilia nu mai poate fi oprită din cursa spre titlu, Uruguay nu are o echipă care să-i reziste“.

HELENIO HERRERA (antrenor la A. S. Roma): „În semifinala Italia — R.F.G. totul depinde de reușita — sau nereușita — combinațiilor dintre duo-ul Müller — Libuda și trio-ul Seeler — Beckenbauer — Overath, pe de o parte, iar pe de alta de posibilitățile lui Riva și Domenghini de a străpunge linia de fundași adversă. Cred că Italia va cîștiga la un gol diferență. În cealaltă semifinală, echipa lui Zagalo va avea cea mai dificilă misiune din campania mexicană. Cred că mai suferă de „complexul Uruguay“ din 1950 și că va pierde cu 1-0“.

RAJKO MITICI (antrenorul Iugoslaviei): „Văd o finală Brazilia — R.F.G., cele mai complete echipe din această ediție a C. M.“.